

ZURNAL 29

UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI ROČNÍK 21

• 29. června 2012**V čísle:**

Ceny města obdržely i tři osobnosti z UP • Akademici z FTK v Cambridgi • Rozhovor s prof. Josefem Jařabem • Mezinárodní úspěch týmu oddělení růstových regulátorů • Povídání o řidičích a autech na UP • Ukázky z vítězných prací studentské Literární soutěže • Letní anketa • Žurnál UP na konci a na začátku

• Za velkého zájmu univerzitní obce proběhlo 13. června v aule FF UP slavnostní předání Ceny Františka Palackého. Jejím letošním laureátem se stal emeritní rektor UP prof. Josef Jařab, kterému jedno z nejnámennějších ocenění olomoucké univerzity předal současný rektor prof. Miroslav Mašláň.

-red-, foto -mo-▶

Cenu Františka Palackého 2012 převzal prof. Josef Jařab „Vaše magnificence, pane profesore, děkujeme Vám.“

■ Slova uznání a díky i potlesk ve stoje doprovázely letošní předávání Ceny Františka Palackého. A nebylo divu – oceněna byla osobnost, jejíž jméno je s olomouckou univerzitou, a zvláště s jejími novodobými dějinami, nerozlučně spjata. Cenu za vynikající výsledky tvůrčí činnosti, které přispívají k prestiži České republiky a Univerzity Palackého, převzal ve zcela zaplněné aule Filozofické fakulty 13. června první polistopadový rektor UP prof. Josef Jařab. S poděkováním mu ji předal současný rektor UP prof. Miroslav Mašláň a jménem akademické obce UP mu popřál hodně dalších úspěchů v profesním i osobním životě.

Vědec, vysokoškolský pedagog, politik, občan
Jak připomněl ve svém laudatiu prorektor prof. Ladislav Daniel, letošní laureát je mezinárodně uznávaným znalcem a překladatelem americké literatury a studenty, kolegy a badateli vysoce vážený a uznávaný profesor a vědec. Zdůraznil zároveň, že obdiv a respekt

zřízeny v duchu Komenského slov bibliotéka a univerzitní sídlo umění,” doplnil prof. Daniel.

Ještě stále myšlenka univerzity

Jeho slova potvrdil prof. Josef Jařab, když v úvodu své přednášky s humorným nadhledem zdůraznil, že tentokrát nepůjde o „ginsbergovskou performanci“. „Zakvílím jen v náznacích, v tónině hodné odkazu Františka Palackého,” poznamenal s úsměvem v úvodu. Své zamýšlení s názvem „Ještě stále myšlenka univerzity“ pojal ve vážnějším duchu. Věnoval jej reflexi polistopadového vývoje českého vysokého školství, které propojil se stále aktuální úvahou nad ideou a posláním univerzit jako nositelé vzdělanosti a humanismu v současném světě.

Dokončení na str. 8

si prof. Jařab získal rovněž jako občan a politik – svým celoživotním a odvážným úsilím o hledání a prosazování hodnot vzdělanosti, lidskosti a demokracie. Prof. Daniel také krátce shrnul výjimečný přínos prof. Jařaba pro polistopadový rozvoj olomoucké univerzity od obnovení a vzniku dalších fakult, navázání zahraničních kontaktů a mezinárodní spolupráce UP až po nezapomenutelné Večerní rozhovory. „Své všechny profesionální pozice na univerzitách i v politice prodchl atmosférou klukovství až uličnictví. Jinak by přece nemohl přímočaře požádat ministra obrany a armádu o převedení Tereziánské zbrojnice nebo Jezuitského konviktu do majetku univerzity, aby z nich pak byly

Univerzita Palackého má dva nové profesory

■ Při slavnostním aktu ve Velké aule Karolina v Praze jmenoval 20. června prezident republiky na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol 60 nových profesorek a profesorů. Jsou mezi nimi také členové akademické obce UP jmenovaní na návrh její Vědecké rady. Jmenovací dekrety s účinností od 20. června převzali prof. Wilken Engelbrecht, cand. litt., vedoucí Katedry nederlandistiky Filozofické fakulty UP, jmenovaný pro obor Teorie literatury, a prof. Vladimír Havlíček, Dr., člen Katedry analytické chemie Přírodovědecké fakulty UP a Mikrobiologického ústavu AV ČR, pro obor Analytická chemie.

Slavnostního ceremoniálu se zúčastnil také ministr školství prof. Petr Fiala, který novými profesory pogratuloval a zdůraznil závazky, které jsou se jmenováním spjaty. „Je důležité věnovat se rovným dílem nejen práci vědecké, ale také činnosti pedagogické, tedy svým studentům. Dalším významným posláním je vaše větší zapojení do veřejné diskuse,” uvedl ve svém projevu ministr školství.

Dokončení na str. 12

Promoce malajských studentů programu General Medicine v Klášterním Hradisku

První malajští absolventi programu General Medicine v ČR promovali 22. června ve starobylých prostorách Klášterního Hradiska. Za účasti malajského velvyslance J. E. Zeinala Aidina Bakara zde složilo slib 16 malajských absolventů LF UP, dalších 17 promováných absolventů této fakulty pochází z jiných evropských i mimoevropských zemí.

„Absolventi anglického programu magisterského studia Všeobecné lékařství pocházejí nejen z Malajsie, ale také Velké Británie, Indie a Indonésie. Všichni patřili k dobrým medikům. Aby na UP vzpomínali celý život, obdrželi při slavnostním aktu také promoční prsten. Věřím, že v cizině budou svými znalostmi ukazovat, že je naše výuka kvalitní,” řekl prof. Milan Kolář, děkan LF. Letos poprvé se všechny hlavní promoce fakulty uskuteční v prostorách Klášterního Hradiska.

-map-, foto -mo-

Ceny města obdržely i tři osobnosti spjaté s univerzitou

■ Již popatnácté udělilo vedení města výroční Ceny města Olomouce jako uznání význačným osobnostem, jejichž činnost je spjata s Olomoucí a má přesah i za hranice regionu. Mezi letošními lauréaty se tradičně objevili také zástupci Univerzity Palackého. V oblasti literatury převzal cenu prof. Jiří Fiala (na snímku s primátorem

města), člen Katedry bohemistiky FF, v oblasti přírodní vědy a medicína doc. Čestmír Neoral, přednosta I. chirurgické kliniky Lékařské fakulty UP a FNOL, a v oblasti sportu obdržel ocenění k dvaadvacátému výročí svého působení na pozici prezidenta Sportovního klubu UP RNDr. Ladislav Bank. Slavnostní večer, kterým provázal Pavel Hekela a v jehož průběhu vystoupil Emil Viklický či Petr Bende, se uskutečnil v Moravském divadle 14. června.

Každoroční zastoupení osobností spjatých s univerzitou mezi lauréaty je dalším důkazem neoddelitelnosti hanácké metropole a její alma mater. Všem oceněným srdečně blahopřejeme!

Ondřej Martínek, foto Marek Otava

(Informace o letošních lauréatech na str. 8.)

Přírodovědný jarmark lákal na dvoudenní zábavné hrátky s vědou

■ Popularizační akci pro žáky a studenty základních a středních škol uspořádali i letos pracovníci Přírodovědecké fakulty UP. Ta tentokrát otevřela své brány ve dnech 22.–23. června nejen v areálu Přírodovědecké fakulty UP na třídě 17. listopadu, ale také v botanické zahradě nedaleko skleníků Výstaviště Flora. Účastníci tak měli opět unikátní

možnost seznámit se zábavnou formou s jednotlivými obory přírodních věd a vyzkoušet si například rýžování zlata, odbarvení coca-coly, pokusy s hořícím sněhem, využití komentovaných prohlídek dřevin a rostlin, pohladit netopýra a jiné atrakce.

-red-, foto -mo-

Studenti gymnázií se lépe orientují v tvorbě softwarových aplikací. Díky Pedagogické fakultě UP a projektu Programování do škol

■ Více než tři sta studentů a dvanáct certifikovaných pedagogů šesti víceletých gymnázií Olomouckého kraje se zapojilo do projektu Katedry technické a informační výchovy PdF UP. Projekt PROŠ – programování do škol, zaměřený na zvyšování kvality ve vzdělávání prostřednictvím zavádění výuky programování, byl 21. června slavnostně ukončen.

„Programování je jedna z nezákladnějších a nejdůležitějších kompetencí, jež studentům může pomoci nejen při dalším vzdělávání, ale i při uplatnění v praxi. Pokud má někdo proniknout do vyšší úrovně tajů výpočetní techniky, programování k tomu neodmyslitelně patří. To, že se dnes díky projektu někteří studenti v dané oblasti orientují lépe, vnímám jako jeden z nejdůležitějších výstupů, sdělil dr. Milan Klement, proděkan PdF a vedoucí řešitelského týmu projektu. Dodal, že projekt byl připraven a realizován v přímé návaznosti na strategii Olomouckého kraje.

Jedním z cílů projektu bylo také zavedení výuky programování do běžné výuky víceletých gymnázií Olomouckého kraje. „V rámci projektu jsme vytvořili jak vzdělávací materiály, které jsou zaměřeny na vzdělávání pedagogů, tak metodické interaktivní materiály pro studenty. Výuku jsme pilotně zkusili šest měsíců. Z analýz, které jsme učinili, vyplývá, že studenti výuku vnímají víceméně pozitivně,“ prozradil dr. Klement. Jeho slova potvrdil i PhDr. Radovan Langer, ředitel Gymnázia Hranice. Uvedl, že někteří studenti tamního gymnázia dnes přemýšlejí o tom, že by složili maturitní zkoušku z informatiky. „Integrovaní součástí projektu je totiž také změna našich

školních vzdělávacích programů,“ řekl Langer. Za významný hmatatelný výsledek považují ředitelé škol také to, že vybavili díky projektu počítačové učebny. „Navíc povzbuzování vztahu k technickým oborům a k informatice vnímám v dnešní době jako velmi důležité,“ doplnil Mgr. Jiří Hackenwald, ředitel Gymnázia ve Šternberku.

Díky čtyř a půl milionové evropské dotaci z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost vznikly programy, učebnice a jiné výukové materiály, které jsou nyní v elektronické verzi volně dostupné na webových stránkách projektu (www.pros.upol.cz)

Milada Hronová, foto Marek Otava

O hladký průběh 1/2Maratonu se starali studenti i zaměstnanci UP. A spolu s rektorem také závodili

■ Očekávaný traťový rekord sice v rámci třetího ročníku Olomouckého 1/2Maratonu nepadl, přesto si víkendový běh užily nejen tisíce

běžců, ale také stovky dobrovolníků, kteří se na hladkém průběhu závodu podíleli. Stejně jako v předchozích letech přitom posílili jejich řady také studenti a zaměstnanci univerzity, a to v rekordním počtu.

„Zhruba měsíc před akcí jsme oslovili studenty i zaměstnance prostřednictvím hromadného e-mailu, univerzitních médií či sociálních sítí,“ řekl Mgr. Radek Palaščík, tiskový mluvčí

UP, a dodal: „Velice mile nás přitom překvapilo, že ačkoli se závod koná až po ukončení letního semestru, stále se na naší alma mater najde dostatek lidí s chutí nezištně pomoci.“ Sobotní den se nakonec rozhodlo strávit pomocí na trati 86 studentů a zaměstnanců univerzity.

Studenti a zaměstnanci olomoucké univerzity byli stejně jako v předchozích dvou ročnících k vidění také mezi závodníky. Poměřit síly s více než třemi tisíci běžci se rozhodli například prof. Miroslav Mašláň, rektor UP, či kancléř PhDr. Rostislav Hladký, tým kanceláře rektora doplnila také jeho asistentka. Sportovní podnik roku si nenechali ujít vedoucí interního auditu a kontroly UP Ing. Zbyněk Křížka, vedoucí redaktor webu UP Mgr. Daniel Agnew (oba na snímku) či bývalý fotograf Žurnálu UP Tomáš Jemelka. Téměř celou jedenadvacetikilometrovou trať absolvoval i student a senátor za FTK Josef Kaštil. „Bohužel jsem zhruba 500 metrů před cílem půlmaratonu zkolaboval a odvezla mě rychlá do nemocnice, takže letos to bylo bez medaile,“ povzdychl si po závodě Kaštil, který odnesl celou událost našťastí jen s oděrkami.

Ondřej Martínek, foto Milada Hronová

STRUČNĚ

■ V Kapli Božího Těla UC UP pořádaly Regionální klub Mladých konzervativců v Olomouci a Katedra politologie a evropských studií FF 11. června konferenci s názvem **Kraje ve volebním roce 2012.**

■ Do stejných prostor zvala o den později Katedra muzikologie FF UP na **cembalový recitál Mayuko Kamishiraishi** (viz foto), která se kromě řady koncertů úspěšně účastnila cembalové soutěže v Japonsku a také soutěže Pražského jara. ■ Setkání tří výrazných osobností olomoucké výtvarné kultury nabízí od poloviny června **výstava v Muzeu moderního umění OL: 03-12**, která představuje tvorbu grafika a člena Katedry výtvarné výchovy PdF doc. Ondřeje Michálka, sochaře Jiřího Žlebka a malíře Oldřicha Šembery, mj. absolventů téže katedry. -red-, foto -mo-

Aktuální dění na zpravodajském webu

**ZURNAL
ONLINE III**

www.zurnal.upol.cz

Na mezinárodním setkání v Cambridge vystoupili akademici z Fakulty tělesné kultury UP

■ **Problematika zdravého životního stylu přivedla do Anglie delegáty z více než čtyř desítek zemí. Na mezinárodním setkání odborníků, které se uskutečnilo na Univerzitě v Cambridge ve dnech 6. až 9. června, zastupovali Českou republiku akademici z Univerzity Palackého – hlavní řešitel HBSC studie Mgr. Michal Kalman, vedoucí Katedry rekreologie FTK UP Mgr. Zdeněk Hamřík a doc. Erik Sigmund, Ph.D., z Institutu aktivního životního stylu. Výsledky jejich výzkumu jsou zásadní pro další politická rozhodnutí týkající se životního stylu mládeže. Za dva roky se odborníci z celého světa setkají v Olomouci.**

„Setkání se zúčastnili zástupci ze 43 zemí světa, včetně zástupců Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) a Světové zdravotnické organizace (WHO). Hlavními rozvíjenými tématy byla spolupráce, využívání výsledků a další rozvoj HBSC studie v nadcházejících letech. Na meetingu proběhlo rovněž Valné shromáždění HBSC: při této příležitosti požádal Dominic Richardson, zástupce OECD, o sdílení dat z našeho výzkumu. HBSC studie se tak stane základním zdrojem dat pro politické rozhodování na úrovni OECD ve vztahu k životnímu stylu dětí a školáků,“ uvedl hlavní řešitel studie Mgr. Michal Kalman.

Následující HBSC meeting se po Cambridge uskuteční za dva roky v České republice, konkrétně na Univerzitě Palackého v Olomouci. „Organizace pravidelných setkání s předními odborníky na životní styl je velmi prestižní. Právě proto jsme se rozhodli navrhnout uspořádání setkání řešitelů HBSC studie v roce 2014 na olomoucké

Mgr. Michal Kalman (vlevo) a Mgr. Zdeněk Hamřík na Univerzitě v Cambridge

univerzitě. Mezinárodní společenství tento návrh v Cambridge přijalo,“ zdůraznil vedoucí Katedry rekreologie FTK Mgr. Zdeněk Hamřík.

Více na: www.hbcs.upol.cz, www.hbcs.org
-lšk-, -zh-, foto archiv FTK

České akademické hry 2012: Univerzita Palackého skončila čtvrtá

■ Čtrnáct studentů UP obdrží mimořádné sportovní stipendium za výbornou reprezentaci olomoucké univerzity na největší sportovní události českého akademického světa, jedenáctém ročníku Českých akademických her (ČAH). Ty se pod gescí VUT uskutečnily ve dnech 9.–15. června v Brně. I přes řadu zlatých medailí, které sportovci olomoucké univerzity vybojovali, se akademickými mistry roku 2012 stali studenti Masarykovy univerzity v Brně. „Zlatí medailisté UP obdrží finanční odměnu. Za každou zlatou medaili získá sportovec jeden tisíc korun. Z tohoto úhlu pohledu je na tom nejlépe ploutvová plavkyně Barbora Sládečková, která na ČAH získala pět zlatých medailí a ploutvový plavec Tomáš Mixa, jenž vybojoval tři zlaté medaile,“ sdělil Žurnálu UP dr. Vítězslav Prukner, Ph.D., koordinátor účasti UP na ČAH. „K našim nejúspěšnějším disciplínám

letos patřilo ploutvové plavání, plavání a atletika. Výborných výsledků dosáhli např. atleti Andrea Holleyová (400 m překážky), Magda Kubíková (hod oštěpem), Lukáš Kozárek (skok do dálky) či plavci Petra Formánková (100 m prsa), Alexander Jusku (50 m prsa), Barbora Sládečková, Petra Formánková, Markéta Svozilová a Petra Dvorská (4 x 50 m v. zp.). Vynikající byl už zmiňovaný Tomáš Mixa a Zuzana Svozilová (ploutvové plavání), také Marek Rauchfuss (horská kola), Robert Pospíšil (judo do 66 kg) či Tomáš Kejik (kuželky). V kolektivních disciplínách vybojovaly zlato sportovkyně UP ve volejbale a házené. „Rád bych touto cestou poděkoval všem garantům sportů, kteří zajistili účast sportovců UP. V sedmi případech také osobně působili jako trenéři družstev přímo v dějišti závodu,“ uvedl dr. Prukner.

Tradiční multisportovní akce se v širší devětatdvaceti sportů a jedné exhibiční disciplíně (vodní záchranná služba) účastnilo více než dva tisíce sportovců, o něž pečovalo zhruba sto devadesát lidí technického doprovodu.

Milada Hronová, ilustrační foto M. Dvořáková
zdroj www.ceskeakademickehry.cz

HBSC (Health Behaviour in School-aged Children) je mezinárodní výzkumná studie Světové zdravotnické organizace o životním stylu dětí a školáků. Poskytuje cenná data o specifických oblastech chování, které mají významný vztah k tělesnému a duševnímu zdraví dětí a mládeže. Jedná se o kouření, užívání alkoholu, zdravotní a psychosomatické obtíže, užívání léků, výživu a stravovací zvyklosti, pohybovou aktivitu, volnočasové aktivity, rodinu a úrazy. Studie se realizuje od roku 1983, v současné době je do ní zapojeno 43 zemí světa. Česká republika se studie poprvé účastnila v roce 1994, výzkum se dále opakuje vždy ve čtyřletých intervalech. Do posledního výzkumu v roce 2010 bylo zapojeno 5 686 dětí z 94 škol v České republice.

Další příklad zahraniční spolupráce UP. Tentokrát Fakulta zdravotnických věd s Benedictine University

■ Po několikaletých jednáních se Fakulta zdravotnických věd Univerzity Palackého dohodla na spolupráci s americkou univerzitou Benedictine University v Lisle, Illinois. Nedávno uzavřená smlouva mezi oběma stranami dnes nabízí nejen možnosti výměny vyučujících a studentů obou vysokých škol, ale i možnosti kooperace na vědecko-výzkumné bázi, např. v oboru Ošetřovatelství.

„Dohoda o spolupráci nabyla konkrétní podoby na konci května, kdy jsme navštívili Benedictine University v Lisle. Už vloni však zavítala na naši fakultu Judith W. Munson, International Collaborative for Public Health. Prostřednictvím videokonference jsem poté také hovořila s prof. Munson a prof. Georgeem Polyak, vedoucí Katedry Public Health Benedictine University. Výsledkem našeho jednání byla dvoudenní výuka prof. Polyak. Věřím, že studenti oboru Management zdravotnictví FZV UP, kteří se této výuky na téma Systém zdravotní péče v USA účastnili, byli spokojeni. Víím také, že zástupce College of Education and Health Services už tehdy např. zaujala také možnost publikovat výsledky

svých vědecko-výzkumných aktivit v odborném recenzovaném periodiku FZV Profese on-line,“ řekla Žurnálu UP Dr. Petra Bastlová, proděkanka pro zahraniční spolupráci FZV UP. Dodala, že zájem o spolupráci této americké univerzity s Univerzitou Palackého je mimo jiné odůvodněn českými kořeny původu zakladatelů benediktinského opatství v Lisle. „Prvních osm představených byli čeští opati. Řád benediktinů byl zakladatelem této americké univerzity a české kořeny jsou tam skutečně viditelné na každém kroku,“ sdělila závěrem dr. Petra Bastlová.

S využitím informací FZV UP Milada Hronová,
foto Mgr. Petra Stefanová

Zahrady na parkánech zažily fakultní setkání, párty i svatbu

■ Poprvé v novodobé historii se 14. června uskutečnilo setkání všech zaměstnanců Filozofické fakulty v obnovených zahradách. Někteří využili pozvání vedení FF UP i s rodinnými příslušníky, a tak bylo půvabné v zelených zahradách sledovat prolnutí všech generací. Nejmladší generace filozofů skotačila se zjevnou radostí u tryskajících fontánek. Výborná hudba se zpěvačkou Ivou Kevešovou na terase Křížkovského 12 a občerstvení pod altánem v Křížkovského 14 nenarušil ani hrozcí déšť. Odměnou všem byla duha nad zahradami a přátelská atmosféra. V dalších dnech se na stejném místě uskutečnily také jiné akce – párty kateder a pracovišť, oslava životního jubilea i první svatební obřad.

Jedním z deklarovaných přínosů evropské dotace projektu Revitalizace parků a veřejných ploch bylo využití potenciálu prostoru – vybudování místa pro setkávání, relaxaci, kulturní akce a různé aktivity široké veřejnosti. S potěšením můžeme konstatovat, že se tak děje.

Opravené zahrady jsou v letních měsících veřejnosti přístupné denně od 7.30 do 18.00 hodin vchodem z Křížkovského ulice (za budovou FF UP) Svatojakubskou uličkou či z Bezručových sadů schodištěm.

Ing. Jiřina Menšíková, foto Kristýna Erbenová

S profesorem Josefem Jařabem o stále platné definici univerzity „Zdá se, že jsme ztratili perspektivu: co chceme a co nechceme.“

Slavnostní setkání v aule FF UP při předání Ceny Františka Palackého prof. Josefu Jařabovi, a zejména téma přednášky letošního laureáta – Ještě stále myšlenka univerzity – nebylo možné nevyužít k obsáhlejšímu rozhovoru o poslání univerzity a její roli ve společnosti. Jeho hlavní, stále aktuální a insirativní myšlenky, předkládáme nyní našim čtenářům:

Ve vaší přednášce mne mj. zaujala ta trochu provokativní úvaha nad tím, že by univerzity neměly pouze přijímat požadavky společnosti a reagovat na ně, ale že by tyto požadavky samotné měly zároveň formulovat a tak společnost ovlivňovat...

Chtěl jsem hlavně zdůraznit, že by se měly více zapojit do vývoje společnosti a ovlivňovat její myšlení. Což je zároveň ošidná – jak se říká „tricky“ – otázka, protože skrývá důvody, kterých využívá také druhá strana. A ta pořád opakuje: univerzity jsou věže ze slonovinové kosti a snaží se o izolovanost od společnosti. Je jistě pravda, že některé univerzity, někde a v nějakém období tak mohly působit, což je pochopitelně špatně. Já ale právě zdůrazňuji, že je nutný posun ve vnímání aktivní role univerzity ve společnosti.

Jakým konkrétním způsobem by tedy měly univerzity k formulaci „požadavků doby“ přistupovat?

Iv souvislosti s nedávnými protesty, kdy se mluvilo o obraně akademických svobod a autonomie univerzit, jde především o to, že univerzita by měla být vzorem demokracie a samosprávy, demokratického ducha a jeho konkrétní aplikací. Pokud se na univerzitách děje to, co se dělo na plzeňských právech nebo kdekoli jinde, možná i u nás, pak je to také špatně.

Další věc je propojování toho, čemu se říká „town and gown“, tzn. aby společnost cítila, že je to její univerzita. Nechci, aby to znělo nabubřele, ale myslím si, že myšlenka Večerních rozmluv, na počátku a v podstatě velmi skromná, přispěla k takovému propojení víc, než jsem si vůbec uměl představit. V současné době se mi zdá, že vztah mezi městem a univerzitou není příliš plodný, že převažují spíše nejrůznější formální prohlášení a chybí konkrétní nápady, které by k prospěšnějšímu propojení mohly přispět. Neměli bychom jen prosit o peníze na naše aktivity, ale také se ptát, co můžeme městu nabídnout. Myslím, že vývoj AFO v posledních letech ukazuje správným směrem, když se snažíme o přesah do města a regionu.

Ale univerzitních akcí, které směřují jako nabídka k širší veřejnosti, přibývá...

To je dobře, a já neříkám, že nejsou vůbec, ale že je třeba v tom stále intenzivněji pokračovat a že je to stejně důležité jako to, jak se po studiích absolvent uplatní na trhu práce.

Kromě toho by samozřejmě měly významné osobnosti ve městě a ve společnosti více vystupovat a univerzita by měla spolu s městem a krajem pomoci tomu, aby Olomouc byla viditelnější. I jako univerzitní město. Toto jsem měl na mysli i v celo-

společenském a globálním měřítku. Myslet kreativně a bádát a posunovat poznání v té společnosti – to vždycky byla záležitost univerzit a lidí z univerzit.

To za prvé, a za druhé: při současném chápání univerzity po nás praxe chce, abychom studenty učili to, co právě teď potřebuje. Ale praxe je schopna požadovat jenom to, co potřebuje dnes, kdežto my bychom měli umět odhadnout, co bude třeba také v budoucnu a vychovat lidi kreativní a přemýšlející, kteří budou schopni odpovědět na otázky, které se budou muset řešit i zítra a pozítří.

Karel Čapek v jednom ze svých fejetonů apeluje na to, aby lidé, kteří vědí, ať botanik, historik nebo lékař, své vědění předávali svým spoluobčanům a byli jim ku prospěchu...

Ta myšlenka je stará a jde až k Aristotelovi. A za první republiky to inteligence cítila a myslím, že to cítil také Václav Havel, totiž že posláním intelektuála je využít svého talentu a nabídnout své schopnosti ostatním. To ale znamená, že se bude vzdělávat a nebude vydělávat ani od patnácti, ani od osmnácti, ale až od dvaceti pěti nebo dvaceti osmi let. To je důležitý moment, a proto je nesmyslné mluvit o nějakém parazitování.

Narážíte na označení studentů jako „parazit“?

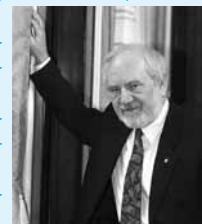
Ano, to je možná klíčová otázka. Protože z odpovědi na ni pak vyplývají všechny další. To je velmi závažná věc a jsem dost užaslý z toho, že takový výrok nezbudil výraznější reakce. Neboť jestliže někdo něco takového řekne, tak to znamená, že si o této části společnosti nemůže myslet nic pozitivního a určitě tedy ani neuvažuje o tom, jak přispívá k rozvoji celé společnosti. S někým takovým se pak logicky už nemůžu shodnout skoro na ničem.

V této souvislosti jste hovořil o tom, že by měla existovat nějaká dohoda mezi univerzitami a společností. Jak by měla vypadat?

Především musí být postavena na důvěře a ta důvěra musí být v něčem zakořeněna – a sice v tom, že chápu, že ve společnosti dochází k nějaké dělbě práce. Byla období a byla místa a země, kde to dost dobře fungovalo. Určitě třeba v 19. století, kdy se univerzity de facto stávaly nositelem a symbolem národního citění a inteligence byla tou první řadou patriotických úsilí. Dnes by to neměl být patriotismus, ale humanismus – citění vzájemné solidarity mezi lidmi, kteří mají různé poslání, různou úroveň vzdělání, kdy se ti méně či jinak vzdělání budou moci spolehnout na ty vzdělanější, kteří jim budou umět nabídnout to, co při studiu a bádání zjistili, co vědí a umějí. Proto nemám rád onu filozofii, podle

Prof. Josef Jařab, CSC., dr.h.c. mult.,

první polistopadový rektor Univerzity Palackého; rektor Středoevropské univerzity v Budapešti a ve Varšavě; čestný doktor britské a dvou amerických univerzit; senátor Parlamentu ČR; předseda Výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Parlamentu ČR; předseda subkomise Parlamentního shromáždění Rady Evropy; člen dvou desítek domácích a zahraničních výborů a společností; zakládající člen Učené společnosti ČR, člen PEN klubu, prezident Evropské asociace amerikanistů, člen nadace a programového výboru Forum 2000, člen rady boloňské Magny Charta Universitatum; etc. Letos oslaví 75. narozeniny.

které jsou tady vysoké školy hlavně kvůli naší konkurenceschopnosti. Pan premiér nám říká, že musíme být konkurenceschopní a ještě počítat s tím, že na to budeme mít jen dvouřetňový rozpočty. Moje role v této chvíli je mu říct: zamyslete se nad tím, co to říkáte, pane premiére.

Nedávno jeden britský literární kritik a univerzitní pedagog prohlásil, že s příchodem manažerů se z univerzity vytrácejí její tradiční hodnoty, především kritický duch, ke kterému mají vychovávat. Cítíte to také tak?

To je určitě pravda a je to globální jev. Říkal jsem už autorovi Bílé knihy Petrovi Matějů, že když studoval školství a jeho řízení v USA, studoval jednostranně, protože tam viděl jen to, co jedna strana v této zemi chce, aby se prosadilo – manažerské vedení. Ale od toho my tu nejsme. Já jsem se stal manažerem, aniž jsem o tom věděl, ale myslel jsem hlavně na to, že univerzita musí poskytnout prostor svobodně se rozvíjet a rozvíjet intelekt každého z nás, zda se měřítko svobody posune dál, nebo se zkrátí – hlavně pro studenty. Ta priorita studentů je velmi důležitá – moc hezky to řekl při besedě v aule FF prof. Wilhelmovi jeden náš student: jak bych tady mohl být studentem, kdybych viděl, že ve mne jako ve studenta není důvěra?

To je další téma, o kterém jste mluvil – že transformace vysokých škol, která začala v devadesátých letech, zdaleka ještě neskončila.

Jakási stagnace ve vysokoškolském vzdělávání, a ve vychovávání celé společnosti vůbec, je celosvět-

Dokončení na str. 5

Z mnoha setkání prof. Josefa Jařaba s významnými osobnostmi politického a kulturního světa na olomoucké univerzitě (zleva): s prezidentem Václavem Havlem, s americkým básníkem a vůdčím představitelem Beat Generation Allenem Ginsbergem a s francouzským politologem a historikem Jacquesem Rupnikem.

tová. Částečně je způsobena tím, čemu se tak ošklivě říká masifikace vysokoškolského vzdělávání. Ale také – a možná víc – oním manažerstvem a tím, že se chápá vzdělání jako tovární produkt, jako komoda, která se dá prodávat. I proto jsem v zásadě nešťastný například i z vývoje online univerzit. To není vzdělávání, to je příprava na testy: mám-li volit mezi odpověďmi a), b), c), d), na padesát procent se mohu trefit. Nikdy jsem neotevřel žádnou knihu a můžu absolvovat. Je to absurdní příklad, ale i to je možné. A vše je propojeno se vším. Když byl u nás prof. Liessmann, jeho odpověď byla: čtete dobrou starou literaturu. Není to samozřejmě sto procentní odpověď na všechno, ale částečně to odpověď je. Protože to dává možnost identifikace s něčím, s někým, kdo myslí a cítí – jako třeba Balzac, Shakespeare a jejich hrdinové, co mě nutí, abych přemýšlel a přemýšlel o sobě a o světě. A to je i poslání a myšlenka univerzity – hledání odpovědí na otázky, které bychom si měli klást, otázky po smyslu našeho konání, přemýšlení, našeho bytí. A my si je neklademe, a to se potom projevuje také v celé společnosti.

Myslíte si, že univerzity k tomu využívají do statečně svých privilegií – akademické svobody, akademické samosprávy, autonomie?

Řekl bych, že studenti i učitelé tuto svou roli podceňují. Mnohokrát se stalo, že bylo třeba opakovat volby do senátů pro nedostatek voličů. To tedy pardon – tak k čemu vlastně byla ta revoluce? Nevyužíváme toho, čeho jsme dosáhli.

Z tohoto pohledu se pak protesty, které nedávno proběhly, mohly zdát jako poněkud nevěrohodné...

To se vracíme k tomu britskému kritikovi: znamená to, že se na vysokých školách nevychovala. Máme-li tam manažera, o němž víme, že je prakticky všemocný, tak já jako jedinec se svými schopnostmi už jakeby ztrácím na ceně. Ale to není záležitost pouze vysokých škol, ale celé společnosti. Mnoho lidí například nechce jít k volbám, protože nemají víru v to, že lze něco změnit, že oni sami mohou něco změnit. A to je hrozné, a je to dlouhodobý proces, stav, který se nijak náhle nezmění. Proto jsem také uvítal protesty proti reformám, i když vím, že důvody jednotlivých účastníků, třeba i studentů, mohly být různorodé.

Při protestech se mluvilo i o tom, že vysoké školy reformy potřebují, byť ne zrovna v podobě, jakou předkládal ministr Dobeš. Jaké změny jsou podle vašeho názoru nutné?

Reform je určitě potřeba, a v prvé řadě je třeba přistoupit k diverzifikaci vysokých škol. Při jejich zakládání v devadesátých letech jsme v tomto směru zkazili, co jsme mohli. Já jsem v té době například projevoval odpor vůči vzniku univerzity v každém okresním městě. Otevřeli jsme tu otázku zakládání nových vysokých škol a jejich charakteru už při zasedání ČKR na začátku devadesátých let tady u nás v Olomouci. Bylo to také volání po diverzifikaci škol. A tehdy mi kolega Palouš řekl, že je to „takové nedemokratické“. Tak jsme nediverzifikovali a vznikaly nové veřejné a soukromé vysoké školy jak houby po dešti. Ale tak se přece nezakládají univerzity – že si to někdo přeje a má zrovna prázdnou budovu po OV KSČ. To nestačí.

O tomto tématu se ale už začíná hovořit...

Tak proč jsme už s diverzifikací nezačali? Tři roky se neudělo nic, což tedy znamená, že se dávají peníze na vědu a výzkum univerzitám, které leckdy nemají ani knihovnu, natož aby dělaly vědu a výzkum. Akreditační komise má nedokonalá kritéria. A proč? I proto, troufám si říct, že jsou dána ministerstvem. Ale i ta kritéria by měla formulovat univerzity samy – ale to je další otázka: jsou k tomu ochotny, sáhnout do vlastních řad? No – nejsou, přesněji jen část akademické obce. A o tom také mluvím, když říkám, že univerzity musí být zain-

teresovány daleko víc nejen do vývoje společnosti, ale i do vývoje vlastního.

Velmi mne potěšilo, když legislativní rada vlády panu Dobešovi ty reformy vrátila s odůvodněním, že nejsou politicky a zejména filozoficky zdůvodněné; nebylo zřejmé, k čemu mají vlastně směřovat. Jak říká prof. Liessmann ve své „Teorii nezdělanosti“: Když nevíte, k čemu chcete dojít, tak se nevydávejte na cestu. Jestli si myslíte, že budete reformovat vysoké školy třeba jenom proto, že chcete ušetřit, to přece není cíl, ale pouze prostředek.

To se pak otvírá prostor pro diskuse o tom, že jde hlavně o zisk bankovních domů...

Ale on to nakonec asi taky jeden z důvodů skutečně byl. Dlouho jsem věřil, že to tak být nemůže, ale zdůvodnění pana Dobeše mě o tom přesvědčilo stejně jako vystoupení prof. Wilhelma v naší aule FF.

Jak se díváte na záměry zavést na vysokých školách školné po vzoru západní Evropy a USA?

Nejsem si jist, že musíme mít školné jen proto, že je také na Západě. Už se totiž neuvažuje o tom, že na tom stejném Západě, například v USA, je 60 procent studentů zadlužených na celý život. Nemluví se ani o tom, jak se s těmi penězi bude nakládat. Bude to přídavek k platům univerzitním profesorům? Nebo to půjde do státního rozpočtu? Pokud by měly jít peníze na zřízení sociálního fondu pro ty mladé lidi, kteří na studia nemají prostředky, je přece daleko lepší dát ty peníze přímo jim, a ne bankám. Ty by totiž v době jejich studia úrokovaly vlastně nás všechny.

Kritizované věcné záměry už nový ministr školství stáhl a podle posledních informací počítá s novelizací dosavadního zákona. Souhlasíte s tímto postupem?

Byl jsem legislativcem osm let a vím, že novela je jedna z nejhorších věcí – vždycky něco buď zlepší, nebo zhorší, a většinou udělá hned oboje. Nikdo nedomyslí, ani ti odborníci-právníci v senátu, dopad té novely na všechno. Takže se především otevřou další kauzy a mnoho kritických otázek. On totiž i zákon je součástí celé společnosti – jak jsme si o tom začali povídat – a měl by být v sou-

Jaký byl a jaký je Josef Jařab...

...jako dítě: „Hodné, moc hodné. Narodil jsem se v hospodě a hrál si prý s pivními flaškama a se starými fotografiemi. Maminka říkala, že jsem byl její nejhodnější dítě. Ale je pravda, že měla jenom mě...“

...jako student: „Zvědavý. A omráčený tím novým středem světa, kterým se pro mne – jako kluka z venkova – stala Olomouc. Ta svoboda a možnost studovat, co jsem chtěl... Zní to možná trochu paradoxně, když mluvím o padesátých letech, ale zmrzačení univerzity a její Filozofické fakulty v letech 1948–1949 bylo daleko menší, než po roce 1968. Komunisté sice odstranili pana profesora Fischera, jako rektora a symbol univerzity, ale zůstali tady lidé, nadšení a mladí, a všechno, co se v průběhu války naučili, nám chtěli předat – Králík, Komárek, Cejp, Poldauf, Isačenko a další, což byli odborníci celonárodního i světového jména.“

...jako vysokoškolský učitel: „Chtěl jsem a chci, aby se studenti naučili co nejvíce, aby se naučili přemýšlet, aby projevil opravdový zájem o sebe i o život kolem, aby byli motivováni zvědavostí, alespoň tak, jako jsme byli my v těch padesátých letech.“

...jako senátor a politik: „Snažil jsem se stále prosazovat věcnost proti politizování a označování ideologickými nálepkami. Bohužel jsem viděl, že toho členové politických stran většinou nejsou příliš schopni.“

A jaké má nejbližší plány: „Teď mám mít tři přednáškové kurzy americké literatury a přibudou možná i překladatelské semináře. A pořad ještě chci napsat ty dějiny americké literatury své generace. Ale vždyť já se k tomu nedostanu! Možná to napíšu až odtamtud – ze shora, jen nevím, jaké je tam e-mailové spojení...“

Připravila – mav-

ladu s odpovědí na onu původní otázku – k čemu vlastně je to vzdělávání. Nesouhlasím s tvrzením, že jde především o soukromý statek či vklad každého jednotlivce do kvalifikace pro trh práce. To je filozoficky špatně. Jsem přesvědčen, že naše vysoké školy potřebují opravdu zásadní a celkovou změnu, přičemž na definici univerzity se nemusí nic měnit, naopak je nutné na tom stavět. Stále platí pojetí Aristotelovo, Humboldtovo a Newmanovo, i poselství Magny Charty Universitatum.

V čem to mají rektori dnes snažit a v čem těžší? A je to vůbec srovnatelné?

Věděli jsme především, co nechceme.

To je ale taky dobré vědět.

Ano, to nám taky dávalo sílu. Ale dneska nevíme ani to. Když se zeptáte v akademické obci třeba na to, zda chceme, nebo nechceme, aby studenti platili, každý řekne něco jiného. V tom je to složitější. I když ani já jsem to neměl jednoduché, protože například platil vysokoškolský zákon, který dával suverenitu každému děkanovi – a někdy to nebylo nic jiného, než napětí a hádky. Teď se zdá, že jsme hlavně ztratili perspektivu: co chceme a co nechceme. Protože: co je to za perspektivu, že se chceme mít líp?

To je docela málo, že?

Je to málo a také je to hloupost. Protože všichni se na celém světě pořád líp mít nemůžeme. To už by nám mělo dojít.

V čem vidíte naději do budoucna?

Ve studentech. Jak říká Aristoteles – stále znovu nastupují ke studiu na vysokých školách, a někteří i proto, že se chtějí něco dozvědět. Jsou zvědaví, to je ta přirozená potřeba člověka, a v tom je ta naděje. A my jsme tady od toho, abychom tu jejich zvědavost nasměrovali tak, aby to, co se ten člověk dozví, bylo ku prospěchu jeho a celé společnosti. A abychom předali také poznání, že solidarita a spolupráce je možná lepší, než konkurenceschopnost.

Připravila Vělena Mazochová,
foto archiv prof. Jařaba

Úspěšná publikační činnost vědeckých pracovníků Centra regionu Haná

Vědecký ředitel Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum doc. Jaroslav Doležel, Dr.Sc., společně se třemi kolegy z Rakouska, Velké Británie a USA vydal v nakladatelství Springer první svazek knihy Plant Genome Diversity.

Po představení hlavních sekvenčních projektů v první kapitole jsou následující kapitoly knihy zaměřeny na jednotlivé typy sekvencí DNA, které společně vytvářejí dědičnou informaci obsaženou v buněčném jádře a na sekvence DNA buněčných organel mitochondrií a plastidů. Zvláštní pozornost je věnována molekulární struktuře centromer a telomer, které představují významné funkční domény chromozómů. Pohled na evoluci genomů a jejich součástí zahrnuje nejnovější poznatky o zdvojení genomů v průběhu evoluce. Závěř knihy je věnován velmi živé oblasti studia epigenomiky, která představuje rozšíření studia epigenetické, tj. nemendelovské dědičnosti na

celé genomy a která rozšiřuje a mění pohled na evoluci a funkci dědičné informace rostlin. Všechny kapitoly jsou psány srozumitelným jazykem, který se vyhýbá odbornému slangu. Kniha je vhodná pro postgraduální studenty a vědecké pracovníky se zájmem o strukturu, evoluci a funkci genomu rostlin.

Prestížní časopis Nature uveřejnil v dubnu článek "A novel putative auxin carrier family regulates intracellular auxin homeostasis in plants", na kterém se podíleli také Mgr. Aleš Pěničák, Ph.D., z Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum, oddělení růstových regulátorů, a Mgr. Jakub Rolčík, Ph.D., ze společné laboratoře ÚEB AV ČR a UP.

Auxin je klíčovým hormonem regulujícím růst a vývoj rostlin. Transport auxinu mezi buňkami je zprostředkováván nosiči nazývanými PINs. Autoři článku identifikovali dosud neznámou skupinu nosičů auxinu označenou PIN-LIKES (PILS). Tyto nosiče, umístěné v endoplazmatickém retikulu, regulují vnitrobuněčnou akumulaci auxinu a metabolismus a udržují buněčnou homeostázi auxinu. Tyto poznatky ukazují, že mechanismus distribuce auxinu je významný pro mnoho vývojových procesů.

Dr. Pěničák se na zpracování článku podílel prováděním analýzy obsahu auxinů v Arabidopsis thaliana a diskusí získaných dat.

-lh-, red-

Tým oddělení růstových regulátorů získal první cenu v mezinárodní soutěži

Vědečtí pracovníci z oddělení růstových regulátorů Centra regionu Haná a Laboratoře růstových regulátorů UP získali první cenu v soutěži „The best R&D team competition“, která se uskutečnila v rámci mezinárodního veletrhu Bioforum 2012 ve dnech 23.-24. května v Brně.

Veletrhu se účastnili zástupci Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum s cílem vyhledat možnosti rozšíření spolupráce, zejména s komerčním sektorem. Součástí veletrhu byla i mezinárodní soutěž „The best R&D team competition“, do které mohly vědecko-výzkumné týmy přihlásit zejména takové výsledky své činnosti, které jsou nejen patentově chráněné, ale probíhá i jejich komerční využití. Všechny nominované týmy prezentovaly svou práci a dosažené výsledky během soutěžního bloku v průběhu veletrhu.

Do této soutěže se přihlásil R&D tým vedený prof. Miroslavem Strnadem, CSc., DSc., členy nominovaného týmu byli dále doc. Vladimír Kryštof, Ph.D., Mgr. Karel Doležal, Dr., Mgr. Lucie Szüčová, Ph.D., Mgr. Lukáš Spíchal, Ph.D., a RNDr. Marek Zatloukal, Ph.D. Přihlášeny a popsány byly patentované výsledky týmu a jejich komerční využití v oborech biomedicína, kosmetika, mikropopagace hospodářsky významných a ohrožených druhů stromů a dřevin a agrochemie.

Hodnocení přihlášených R&D týmů z Polska, Slovenska, Maďarska a České republiky prováděla dvoukolově odborná komise složená ze zástupců soukromých společností zabývajících se biotechnologiemi. Tým prof. Strnada postoupil do pětičlenného finále, kde byly aktivity a strategie týmu prezentovány dr. Spíchalem. Konečné výsledky hodnocení pak byly vyhlášeny v závěru veletrhu při oficiálním ceremoniálu, kdy byl jako vítězný tým vyhlášen právě R&D tým oddělení růstových regulátorů prof. Strnada, ocenění převzal za celý tým dr. Spíchal. Vítězný tým získal odměnu 5 000 EUR, tato prémie bude poukázána na účet Univerzity Palackého a bude použita pro další rozvoj vědecko-výzkumných aktivit týmu.

Tým tak na mezinárodním fóru velice úspěšně reprezentoval Univerzitu Palackého a Centrum regionu Haná a prezentoval výsledky dosahované v oblasti vědy a výzkumu a v jejich návazné komercializaci.

Veletrh Bioforum, který je největším a nejvýznamnějším veletrhem v oboru biotechnologií ve střední Evropě, poskytuje již od roku 2000 prostor pro navazování zejména obchodních kontaktů mezi partnery z regionu střední Evropy, ale i ze západní Evropy a USA a podporuje transfer technologií z oblasti life science (biotechnologie, biochemie, molekulární biologie aj.) do oblasti farmacie, potravinářské výroby, kosmetiky atd.

Libor Hájek

Ocenění Akademie věd ČR pro badatele do 35 let obdržel vědecký pracovník Společné laboratoře optiky UP a FZÚ AV

Mezi devatenácti mladými badateli, kteří v polovině června převzali z rukou předsedy Akademie věd ČR prof. Jiřího Drahoše Prémii Otto Wichterleho, byl i Mgr. Antonín Černoch, Ph.D., pracovník Společné laboratoře optiky UP a Fyzikálního ústavu AV ČR. Ocenění uděluje AV každým rokem talentovaným badatelům do 35 let, kteří úspěšně splnili mimořádně významný vědecký úkol.

Mgr. Antonín Černoch, Ph.D., se spolu s kolegy věnuje experimentům, které prověřují funkčnost základních principů přenosu a zpracování kvantové informace. „V poslední době jsme sestrojili tzv. CPHASE hradlo, které pracuje se dvěma kvantovými bity a kdy se podle stavu jednoho kvantového bitu mění fáze druhého. Význam tohoto experimentu spočívá v možném využití hradla při konstrukci kvantových počítačů,“ objasnil předmět svého odborného zájmu dr. Černoch. „Ve

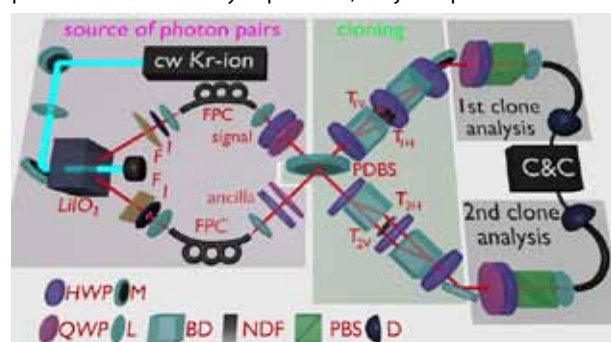

Schéma univerzálního klonovacího zařízení kvantových stavů fotonů. Experiment se skládá ze tří částí – zdroj fotonových párů, klonovací část a dvoufotonová polarizační analýza.

spolupráci s teoretiky z Polska pracujeme také na projektu univerzálního klonovacího zařízení, které je schopné za určitých předpokladů narušit přenos tajného klíče pomocí kvantové kryptografie,“ doplnil. Informace o experimentálním sestavení unikátního kvantového hradla byla publikována v prestižním časopise Physical Review Letters vydávaném Americkou fyzikální společností.

Laureát letošní Prémie Otty Wichterleho pracuje ve skupině Kvantové a nelineární optiky SLO od roku 2002, kdy zde obhájil svou diplomovou práci. O nadprůměrně úspěšných vědeckých výsledcích pracoviště svědčí i fakt, že byli Prémii Otto Wichterleho oceněni v minulých letech také vedoucí pracovní skupiny doc. Ondřej Haderka a doc. Jan Peřina ml.

(Více informací také na <http://fyzika.upol.cz/cs/kategorie-clanku/pracoviste/spolecna-laborator-optiky>. Vělena Mazochová

Američtí studenti opět na Univerzitě Palackého

Stalo se již téměř tradicí, že každým rokem v měsíci květnu navštíví Univerzitu Palackého skupina třiceti amerických vysokoškolských studentů i se svými lektory a profesory. Letošní rok to bylo již posedmé, co na naší alma mater strávili měsíční studijní pobyt studenti z Valdosta State University ze státu Georgia. Jako vždy se základnou pro výuku a další činnosti stala Pedagogická fakulta UP, která americkým studentům a jejím profesorům poskytuje výukové prostory s potřebným technickým vybavením, to vše za významné podpory děkanky prof. Libuše Ludíkové a proděkanky doc. Kateřiny Vitáskové. Mezinárodní spolupráce je podporována v rámci dlouhodobého záměru fakulty v oblastech internacionalizace a excelence, kde je kladen důraz na vzdělávací i vědecko-výzkumné aktivity mezinárodního charakteru.

Hlavní náplň: výuka psychologických disciplín

Nosnou částí vzájemné spolupráce představuje výuka psychologických disciplín, které američtí studenti absolvují se svými lektory a profesory a dalšími pracovníky Katedry psychologie a patopsychologie PdF.

Američtí studenti mají možnost výběru z několika psychologických disciplín, jako je Developmental Psychology, Industrial-Organizational Psychology, Abnormal Psychology, History of Psychology a Special Topics. Nedílnou součástí tohoto výukového bloku je také předmět Czech Cultural Studies zahrnující demografické, historické a kulturní aspekty České republiky.

Exkurze a diskuse s odborníky

Celkový výukový program je rozšířen o odborné exkurze různých institucí, které tak názorně doplňují teoretické poznatky získané v jednotlivých předmětech. V letošním roce se američtí studenti měli možnost seznámit se systémem psychiatrické péče v ČR, a to přímo návštěvou Psychiatrické kliniky FNOL a diskuzí s odborníky. Rovněž studenti i jejich profesori navštívili psychiatrickou léčebnu v Kroměříži a pohled na problematiku klinické psychologie jim zprostředkoval osobně prof. Stanislav Kratochvíl. Ten se jako vždy s vitalitou sobě vlastní a ochotou ujal amerických kolegů a tróufáme si tvrdit, že v několika studentech vyvolal mimořádný zájem o klinickou psychologii, a tím takto možná nasměroval jejich budoucí profesní dráhu.

Studenti navštívili také Dětský domov, olomoucké P-centrum, Pedagogicko-psychologickou poradnu, Poradnu pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, proběhl odborný seminář a diskuse s odborníky v oblasti dětských SOS vesníček a náhradní rodinné péče.

Bohatý doprovodný program a setkání s rektorem UP

V rámci volnočasových aktivit je pro studenty vždy připraven bohatý program. Letos opět navštívili rodiště i dům Sigmunda Freuda v Příboru, polský Krakov i rakouskou Vídeň. Na konci svého pobytu se američtí kolegové zúčastnili výletu na jižní Moravu spojenou s návštěvou Lednicko-valtického areálu.

Jako ocenění naší práce a vzájemné spolupráce považujeme osobní pozvání od rektora UP prof. Miroslava Mašláňe, který si společně s prorektorem prof. Ladislavem Danielem vyhradil čas na setkání s prof. Robertem Bauerem, vedoucím katedry Psychologie and Counseling VSU (na snímku druhý zprava) a hlavní koordinátorkou projektu dr. Janou Kvintovou. Velmi příjemné neformální setkání upevnilo již tak dobré vzájemné vztahy mezi Valdosta State University a Univerzitou Palackého.

nátorkou projektu dr. Janou Kvintovou. Velmi příjemné neformální setkání upevnilo již tak dobré vzájemné vztahy mezi Valdosta State University a Univerzitou Palackého.

Uznání ze strany zástupců USA

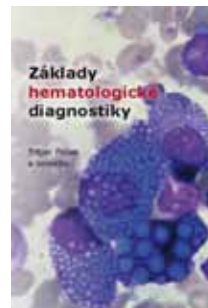
Tato vzájemná mezinárodní spolupráce je rovněž velice pozitivně vnímána také vedením Amerického centra při Velvyslanectví USA v ČR v Praze, které označilo tento studijní pobyt takového počtu amerických studentů za jeden z ojedinělých v České republice.

Realizace celého projektu je vždy organizace začně náročná a prakticky další ročník mezinárodní mobility amerických studentů a jejich pobytu na naší univerzitě se začíná připravovat již v současnosti. Nás může těšit velké množství pozitivních reakcí a ohlasů na celý průběh pobytu a již nyní se těšíme na další návštěvu amerických studentů na naší alma mater.

PhDr. Jana Kvintová, Ph.D.,
Katedra psychologie a patopsychologie PdF,
foto Marek Otava a archiv katedry

Úspěšné ukončení projektu Virtuální mikroskopie

Letos v dubnu byl ukončen projekt Inovace výuky mikroskopické morfologie v hematologii zavedením internetové virtuální interaktivní metody, jehož realizace v letech 2009–2012 byla umožněna díky podpoře ESF cestou OP VK (CZ.1.07/2.2.00/07.0294). Jeho cílem bylo zkvalitnit výuku hematologie v rámci magisterského studia medicíny na LF UP. Během trvání projektu bylo proškolen celkem 918 studentů. Projekt byl zaměřen na výuku hematologické morfologie pomocí e-learningu a na zlepšení výuky diagnostiky v hematologii obecně.

Řešitelé vytvořili internetový portál www.e-hematologie.cz, na němž se studenti mohou seznámit s mikroskopickými fotografiemi normálních a patologických buněk (celkem 250 obrázků) a s téměř 100 skeny cytologických nálezu při všech nejčastějších hematologických stavech.

Důležitou součástí projektu bylo vydání publikace Základy hematologické diagnostiky, kterou připravil kolektiv 13 autorů UP ve spolupráci s Ústavem klinické hematologie FN Ostrava. Cílem publikace bylo ulehčit studentům orientaci v základních diagnostických postupech v hematologii. Publikace je výjimečná uvedením kopií typických výsledků, které ilustrují jednotlivé diagnózy.

Tištěná verze publikace byla vydána ve Vydavatelství UP letos v dubnu. Internetový portál vytvořený během trvání projektu bude udržován trvale funkční a navíc počítáme s jeho otevřením pro ostatní odborníky.

Doc. Edgar Faber, CSc.,
Hemato-onkologická klinika LF

Čistá univerzita aneb Příroda přírodě

Na takřka osmi desítkách stanovišť s barevnými koši a taškami mohou nově třídít odpad v hlavní budově Přírodovědecké fakulty UP na třídě 17. listopadu. Fakulta se zapojila do projektu Čistá univerzita, díky němuž mají studenti, pedagogové i návštěvníci jedné z největších fakult olomoucké vysoké školy možnost třídít odpad. Na většině míst je možné třídít plast a papír, ve vestibulech budovy a na vybraných katedrách pak také sklo, v přízemí budovy je možné separovat i nápojové kartony. Na stejném místě bude v nejbližších dnech instalováno unikátní Ekocentrum, kde budou moci zájemci odevzdávat drobná elektrozařízení.

-mg-

Anatomický atlas: 3D Primal Pictures

UP má zkušební přístup do trojrozměrného anatomického atlasu 3D Primal Pictures. Tento výukový software poskytuje detailní pohled na lidské tělo. Nabízí intuitivní navigaci, rotaci modelů, přibližování detailů, snímky magnetické rezonance (MRI), videa a studijní materiály. Přímý vstup je na adrese: <http://ovidsp.ovid.com/ovidweb.cgi?T=JS&NEWS=n&CSC=Y&PAGE=main&D=pps11>.

Zkušební přístup potrvá do 4. srpna 2012. Bližší informace najdete: <http://ezdroje.upol.cz>.

Univerzita Palackého otvírá své první kontaktní centrum

V nově vzniklém vstupním prostoru Vlastivědného muzea Olomouc na náměstí Republiky vzniká první kontaktní centrum Univerzity Palackého. Široké veřejnosti se tak od července nabídne další možnost získat informace o druhé nejstarší univerzitě v zemi, o jejích vzdělávacích i vědecko-výzkumných či uměleckých činnostech. Kontaktní centrum, jinými slovy UPoint, se má stát prostorem, jehož prostřednictvím má Univerzita Palackého udržovat stálý kontakt se zájemci o studium, zájemci o informace o vědecko-výzkumných aktivitách či nejširší veřejnosti. Zčásti se má stát také místem, kde se budou odehrávat populárně vědecké aktivity univerzity.

-map-

**Cena města Olomouce za rok 2011
přírodní vědy – medicína**

Doc. Čestmír Neoral, CSc.

Doc. MUDr. Čestmír Neoral, CSc., přednosta I. chirurgické kliniky FNO a LF UP je absolventem Lékařské fakulty UP. Po ukončení fakulty pracoval na chirurgii v Přerově a Šumperku. V roce 1987 se vrací do Olomouce na I. chirurgickou kliniku. V r. 1998 získal titul CSc., docentem se stal rok poté – obě vědecké hodnosti získal na LF UP Olomouc. Následující rok si doc. Neoral připsal na konto ke svým dvěma atestacím ze všeobecné chirurgie atestaci z plicní chirurgie, v roce 2008 evropskou atestaci z gastroenterologie a v roce 2011 atestoval z onkochirurgie. V roce 2004 byl na několik měsíců pověřen řízením FNO. Je řešitelem či spoluřešitelem několika grantů a autorem mnoha přednášek jak v ČR, tak v zahraničí, především z oblasti gastroenterologie, hrudní chirurgie, chirurgie jater a miniinvasivní chirurgie. Je také autorem sto osmi publikací, hlavním autorem monografie Infekce v chirurgii (Grada, 2001) a spoluautorem monografie Gastroezofageální refluxná nemoc pažeráka a editorem knihy Biopsie sentinelové uzliny. Pod vedením doc. Neorala se v roce 2008 stal olomoucký tým

lékařů vítězem národního kola soutěže The Future of Sutures (Budoucnost šití). Zvítězil s projektem, založeným na inovaci již existujících šicích materiálů, přičemž princip této inovace spočívá v nanosení netoxické biologicky odbouratelné antimikrobiální složky na jejich povrch. V současné době je mj. 1. místopředsdou České chirurgické společnosti, dále členem Onkologické a Gastroenterologické společnosti. Je šéfredaktorem časopisu Miniinvasivní chirurgie a endoskopie chirurgie současnosti a člen redakční rady Rozhledů v chirurgii. Je také členem a lékařem Horské služby Jeseníky a členem Rotary klubu Olomouc.

JUBILEA

Blahopřejeme!

Z rukou rektora UP prof. Miroslava Mašláne převzala 14. června zlatou medaili Za zásluhu o rozvoj Univerzity Palackého **prof. RNDr. Irena Rachůnková, DrSc.**, členka Katedry matematické analýzy a aplikací matematiky PŘF UP. Řešitelka či spoluřešitelka několika grantů a autorka či spoluautorka řady publikací převzala ocenění při příležitosti životního jubilea.

Ve stejný den při stejné příležitosti převzal zlatou medaili za Zásluhy o rozvoj Univerzity Palackého také **prof. RNDr. Miroslav Hrabovský, DrSc.**, člen Společné laboratoře optiky UP, vědecký pracovník Regionálního centra pokročilých technologií a materiálů a Fyzikálního ústavu Akademie věd České republiky. K jeho vědeckým zájmům patří optika, holografie, optická interferometrie, laserová technologie, vlnová a statistická optika a nestandardní optické přístroje a zařízení. map-

**Cena města Olomouce za rok 2011
literatura**

Prof. Jiří Fiala, CSc.

Prof. PhDr. Jiří Fiala, CSc., studoval češtinu a historii na Filozofické fakultě UP v Olomouci, na niž se roku 1972 vrátil jako odborný asistent. Jako lektor češtiny působil také na polských univerzitách ve Varšavě a Katovicích. Titul kandidáta věd získal v r. 1985, v r. 1992 se na základě souboru studií věnovaných českým písním kramářským habilitoval. Profesorem pro obor Dějiny české literatury byl jmenován v roce 2002. K jeho hlavním badatelským zájmům patří dějiny české literatury 18. a 19. století, lidová slovesnost a pololidová literatura, výrazně se však zajímá také o regionální dějiny a kulturní historii Olomoucka, o zdejší hudební kulturu a písňový folklor. K specializacím prof. Fialy patří také textologie a ediční technika. Prof. J. Fiala je autorem velkého počtu statí, odborných studií a článků, jakož i monografií a edic, např. monografie o pozapomenutém obrozenci Václavu Jaromíru Pickkovi. Výrazně se autorsky a editorsky podílel na řadě kolektivně napsaných vědeckých i popularizačních knih. Český rozhlas Olomouc vysílá již po řadu let týdenní Fialův seriál Putování za moravskou písní, prof. Fiala připravil též scénáře ke třem dokumentárními filmům a scénář výstavy Z moravského pitavalu, aktuálně instalované ve Vlastivědném muzeu v Olomouci. V současné době působí profesor J. Fiala na Katedře bohemistiky FF UP. Je členem oborových rad doktorského studia na FF UP v Olomouci a FF MU Brno, členem redakční rady Žurnálu UP, redakční rady časopisu Zprávy Vlastivědného muzea v Olomouci a členem Literárněvědné společnosti při AV ČR. Věnuje se též ediční činnosti v oblasti regionální historiografie.

**Cena města Olomouce za rok 2011
sport**

RNDr. Ladislav Bank

RNDr. Ladislav Bank byl v padesátých a šedesátých letech nejlepší plavec olomouckého regionu a několikanásobný přeborník ČSR bez zimních bazénů. Patřil k reprezentačnímu výběru tehdejší ČSR. Pro Univerzitu Palackého pracuje od roku 1966, nejprve se na dřívější Katedře odborné tělesné výchovy Přírodovědecké fakulty UP věnoval především oboru Plavání, později působil také na Pedagogické fakultě a Fakultě tělesné kultury, o jejíž vznik dlouhodobě usiloval. Tři funkční období působil jako předseda Akademické senátu FTK UP, později pracoval také v AS UP včetně jeho ekonomické komise. Funkci prezidenta Sportovního klubu UP vykonává od roku 1990. Ladislav Bank byl iniciátorem převodu krytého bazénu do majetku města Olomouce, spoluiniciátorem zřízení Střediska vrcholového sportu–mládež (SVS-M) v Olomouci, a to sekce plavání, vodního slalomu a volejbalu. Kromě své rozsáhlé činnosti v oblasti plavání se věnoval také expedicím. Stal se účastníkem výprav do Asie, organizátorem a vedoucím prvé české výpravy k pramenům řeky Leny. Sjel severské mongolské řeky až do ruského Bajkalu. Je autorem vysokoškolské učebnice Plavecký výcvik (UP Olomouc, 1991) a vedoucí několika studentských prací. Za svou činnost již byl oceněn bronzovou, stříbrnou i zlatou medailí Univerzity Palackého, čestným uznáním a ke svým 70. narozeninám obdržel odznak ČSTV. V roce 2010 získal cenu osobnosti sportu Olomouckého regionu. Při příležitosti 100. výročí vysokoškolského sportu obdržel v pražském Klementinu Medaili za zásluhy o rozvoj vysokoškolského a univerzitního sportu.

Připravila -map-, foto Blanka Martinovská

Cenu Františka Palackého převzal...

Poukázal při tom na dosavadní snahy o upevnění role univerzit v duchu zachování jejich nezávislosti, tradičních hodnot a svoboda, a to jak v historickém kontextu, zejména v souvislosti s přijetím Magny Charty Universitatum, tak v rámci kritického pohledu na aktuálně připravované reformy českého vysokého školství: „Magny Charta připomíná, že jednota výuky a bádání má bránit tomu, aby univerzity nepokulhávaly za měnícími se potřebami a požadavky společnosti. A tady se ale vrtí otázka, zda povinností a posláním univerzity není v souladu s vývojem poznání ovlivňovat a formovat ony měnící se potřeby společnosti. Do jaké míry má univerzita pouze přijímat požadavky a někdy i diktát praxe a trhu práce, a nakolik se může a vlastně má a dokonce musí podílet na směřování celé společnosti i formování jejich požadavků a potřeb. Tady někde chybí spojovací článek v myšlení a argumentaci těch ekonomů a politiků, kteří nejsou schopni a ochotni přijmout rozdíl mezi cenou a hodnotou čehokoliv, a proto tvrdí, že vzdělání je pouze soukromý statek, soukromá investice každého jednotlivce do trhu práce, což je život sám. Omezenost takovýchto názorů není jen v tom, že neodpovídají z mnoha důvodů pravdě, ale zabráňují vytvoření jakési souhlasné dohody mezi akademickou obcí a společností, že si obě komunity mohou být vzájemně prospěšné, jak potvrzují dějiny mnoha národů a naší civilizace.“

Dokončení ze str. 1

Poděkování

Setkání s výjimečným člověkem je vždy stejně výjimečnou událostí, ať probíhá v oficiálně vyzdobené aule nebo v jedné ze skromných pracoven univerzitního bloku. Setkání s prof. Jařabem k takovým událostem patřilo i tentokrát. Prorektor UP JUDr. Michal Malacka, který slavnostním aktem provázal, to za všechny přítomné shrnul výstižně: „Všichni z nás krácejí po určité cestě. Někteří z nás na ní zanechají stopu, nemnozí stopu výjimečnou a nesmazatelnou. Jen výjimečné osobnosti mají tu schopnost a také štěstí v této stopě otisknout také kus sama sebe. Jen nemnohým se za to dostane patřičného ocenění, jen nemnohým se za to dostane patřičných díky. Vaše magnificence, vážený pane profesore Jařabe, děkujeme Vám,“ řekl dr. Malacka. Zároveň předal prof. Jařabovi malý dárek – krátký filmový medailon vytvořený pracovníky audiovizuálních služeb UP.

Prorektor Malacka rovněž sdělil, že od zmního semestru bude na UP zahájen cyklus moderovaných besed s různými osobnostmi spjatými nejen s univerzitou. Cyklus, který se bude jmenovat Jařabiny, bude navíc poprvé hostit právě profesora Jařaba.

-mav-, foto -mo- (Stříhový medailon pro prof. Josefa Jařaba lze zhlédnout na univerzitním kanálu Youtube.)

Cestou, necestou... aneb Povídaní o řídicích a automobilech na univerzitě

Svět univerzit je vlastně takový stát ve státě. Vysoké školy jsou složité organismy, jejichž jednotlivé části musí zajišťovat dokonalý chod tohoto stroje. Od zajišťování hlavního poslání, tedy vzdělávání a výzkumu, až po ubytování a stravování či nabídku sportovního a kulturního vyžití. Jednou z těch méně viditelných částí Univerzity Palackého je její autoprovaz. Nezasvěcený člověk by mohl namítnout, že v dnešní době zaměstnávat osobní řidiče je zbytečný přepych, faktem ale je, že vozové parky a jejich „správci“ patří k univerzitám od nepaměti.

Rektory vozí půl století

Škoda jen, že si univerzita vysloužila vozy nenechává, při pohledu zpátky by totiž mohla vystavět vlastní muzeum mapující historii automobilismu u nás. Osobní vozy, užitkové automobily, nákladní auta, autobusy... to vše sloužilo v minulosti vedení univerzity, studentům i pedagogům. Dnešní vozový park olomoucké univerzity naneštěstí už tak bohatý není. „Nyní máme sedm aut a pět řidičů. Konkrétně tři Škody Superb, Škodu Octavia kombi, Mercedes Vito a dvě dodávky Peugeot Boxer,“ říká vedoucí Autoprovozu UP Jan Kratochvíl, který pracuje pro univerzitu jako řidič neuvěřitelných 41 let!

Jeho kolega František Zlámal pak dokonce bezmála padesát let. Za tu dobu oba vystřídali desítky vozů všech velikostí a značek a dělali řidiče více než polovinu poválečných rektorů. „Dnes se již naježděné kilometry neevidují, ale odhadem mám na kontě asi dva a půl milionu kilometrů,“ dodává pan Kratochvíl. Nejdále přitom cestoval do Norska nebo do paty Itálie. A bez nehod. Tedy až na jednu. „Měl jsem nehodu někdy v roce 1972, asi dvacet kilometrů před

Karosa RTO: „Autobus jsem vždy řídil nejraději, třeba do Norska.“

Prahou. Naši východní bratři jeli nečekaně se Zlém (armádní nákladní vůz sovětské proveniencí, pozn. red.) z polní cesty na hlavní silnici. Asi pětadvacet metrů jsem „gumoval“, ale nakonec jsme do nich stejně narazili. Ani nevím proč, trefil jsem se jim přímo na zadní pneumatiky,“ popisuje setkání s okupanty vedoucí autoprovazu. Naštěstí se tehdy nikomu nic nestalo. A dle očekávání se nic nestalo, na rozdíl od univerzitního vozu, ani sovětskému nákladáku.

Od Tatraplanu k Superbu

Tak jak plynula léta, střídali se nejen rektori a názvy naší republiky, ale také vozy v autoparku. Rektorům samozřejmě sloužily luxusnější auta, protože často reprezentovali univerzitu při různých návštěvách u nás i v zahraničí. „Dnes užívá rektor Škodu Superb, ale když to vezmu zpátky, tak škodovce předcházela Peugeot 607 a ještě dříve Tatra 613 a 603. To vše jsem zažil a řídil od roku 1971, kdy jsem na univerzitu nastoupil. Před rokem sedmdesát, alespoň co

Jan Kratochvíl pracuje pro univerzitu od roku 1971, kdy nastoupil jako řidič Autoprovozu UP. Posledních deset let pracuje jako jeho vedoucí. Neustále se smějící přátelský chapík, kterému nikdo neřekne jinak než Krátas, zcestoval celou Evropu a sám odhaduje, že má na kontě téměř tři miliony kilometrů. Ačkoli je mu 63 let, aktivně sportuje, poněkud jezdit na kole. Na dovolenou pak vyráží nejraději do Řecka. Ostatně „panáka“ Metaxy od něj dostal snad každý na univerzitě.

vím z vyprávění, užíval rektor dokonce Tatra 600 neboli známý Tatraplan,“ vzpomíná Kratochvíl.

V historii autoprovazu bychom ale našli i nečekané dopravní prostředky, tedy na univerzitě. „Když jsem nastupoval v Olomouci, tak jednu dobu měl autoprovaz čtrnáct zaměstnanců, včetně vedoucího a dispečerky. Vozový park čítal dva autobusy, dvě Avie, Tatra 815, kontejnerovou liazku, tři „dvanáctsetrojky“ a dokonce šest Tater 603. Jednu dobu jsme měli jako služební vozy dokonce Dacie nebo staříčkou Warszawu. To byla hrozná auta,“ dodává se smíchem Jan Kratochvíl. Pro přepravu studentů na kurzy a tábory sloužila v sedmdesátých letech například legendární „bednová“ Praga S5T nebo dva autobusy Karosa RTO. „Osobně jsem vždy raději jezdil s vozy, kde jsem mohl sedět výš. Nejraději tedy s autobusem, ale ty už dnes bohužel nemáme. Dnes proto jezdím nejčastěji s mikrobusem Mercedes Vito,“ hodnotí pan Kratochvíl svá odsloužená léta.

Auta nejdřív ojeři v Praze

V dnešní době je koloběh univerzitních aut pevně dán. O nákupu nového auta se rozhoduje na rektorátu univerzity dle potřeby, ale zpravidla je to až poté, co doslouží stávající vůz, tedy po zhruba čtyřech stech tisících najetých kilometrech. Noví řidiči jsou standardně zaměstnání nejdříve na zkušební dobu, a pokud se osvědčí, mohou zůstat. Dříve to ale bylo složitější. „Za totality byly podmínky samozřejmě horší. Hledělo se například na to, zda jsou rodiče ve straně. Dokonce v jednu dobu vyšel nějaký výnos z ministerstva, že všichni řidiči, kteří jezdí pro univerzitu, musí být v KSČ. Stejně tak měla strana vliv i na vozový park, kupovat jsme mohli jen Škody 1203 a Avie, ale osobní vozy jsme dostávali výhradně jako ojetiny z ministerstva školství,“ popisuje situaci Kratochvíl.

Dnešní univerzitní řidiči naježdí asi 80–100 tisíc kilometrů za rok. Jednou ročně přitom musí podstoupit zdravotní prohlídku a proškolení. „Kromě řízení musejí řidiči zvládat běžnou údržbu vozů a samozřejmě udržovat auta čistá. Na to mně přes všechno papírování čas moc nezbyvá. Neznámená to ale, že bych měl auto špinavé,“ doplňuje výčet povinností s úsměvem Kratochvíl, který nastoupil na UP po roční zkušenosti v Československých automobilových opravách, kde se vyučil automechanikem.

Na cestách s výzkumníky

Jan Kratochvíl přiznává, že vždy raději vozil „prosté“ zaměstnance než „pantáty“. „Mám rád spíše ty civilnější jízdy, tu větší různorodost. To, že člověk na cestách něco uvidí a zažije. Například když jedeme někam s výzkumníky. Loni nebo předloni jsme byli s Katedrou mezinárodních rozvojevých studií a s pracovníky Audiovizuálního centra dvakrát v Srbsku natáčet dokumentární film o české pomoci Srbsku. A letos bychom měli obdobně jet do Bosny a Hercegoviny,“ přiznává vítální vedoucí. Naopak stopaře si nedovolí vzít, protože jak tvrdí, dneska už si to nikdo „nelajzne“. A jak vidí svou řídicí dráhu v dalších letech? „Inu, pokud mi zdraví vydrží, tak bych tady určitě ještě nějakou chvíli pobyl,“ přemýšlí nahlas uprostřed univerzitních garáží Jan Kratochvíl, člověk, který vozil sedm rektorů.

Připravil Ondřej Martinek,

foto: www.tuning.sk, www.netcarshow.com, www.autowebe.cz, cs.praga-club.com

(Text byl publikován v plné verzi v Žurnálu+ č. 7; viz www.zurnal.upol.cz)

Tatra 600: „Legendární Tatraplan vozil nejen polohlavý, ale i rektory UP.“

Tatra 603: „V 80. letech sloužil rektorům koráb s označením Tatra 603.“

Tatra 613: „Poslední z úspěšných modelů kopřivnické Tatro vozil první polistopadového rektora.“

Peugeot 607: „Obrovský skok směrem k pohodlí – to byl první západní vůz, do něhož rektor usedl.“

Škoda Superb: „Tahle limuzína už s rektory najezdila skoro půl milionu kilometrů.“

Literární soutěž 2012 v ukázkách vítězných prací

Pište dál, přihlaste se do dalšího ročníku soutěže! Těmito slovy skončil 18. ročník studentské Literární soutěže Univerzity Palackého. O prvenství se v ní snažilo více než šest desítek literárních příspěvků: třicet básní, dvacet osm povídek a pět divadelních her.

Výsledky vyhlášené v květnu ukázaly, že nejvyšší počet příspěvků se shromáždilo v kategorii poezie. Přesto se porota rozhodla první místo neudělit. Druhou cenu v poezii pak získal Petr Slíž (na horním snímku vlevo), třetí Jakub Urbanec, oba studenti FF. Všechny tři vítězné stupně byly naopak obsazeny v kategorii próza. Na první příčku vystoupal Jakub Marx (na spodním snímku vlevo), těsně za ním se umístil Tomáš Gottwald, třetí místo obsadil Jan Studnička, opět studenti FF. Pomyslnou stříbrnou medaili získal také další student téže fakulty Radim Horák, který se pustil do tvorby divadelní hry.

„Loni jsme se v rámci komise přeli, zda další ročník organizovat, nebo ne. Po zhodnocení příspěvků, které nám letos přišly, jsme však rádi, že jsme další kolo soutěže vyhlásili. Dostali jsme se totiž na kvalitativně mnohem vyšší úroveň. Kromě toho je jasné, že literatura potřebuje příliv mladé krve,“ řekl při slavnostním vyhodnocení dr. Petr Hanuška, předseda odborné komise soutěže. Redakce Žurnálu UP s dr. Petrem Hanuškou plně souhlasí, a tak stejně jako v roce předešlém otiskuje alespoň části z vítězných prací kategorie poezie a próza.

Plné verze všech oceněných děl pak v rámci tzv. letního čtení nabízí Žurnál Online na www.zurnal.upol.cz. -red-

Jakub Marx: Svobodná koláž (vybrané básně v próze)

IV.

Svištěli jsme nocí černou jako antracit. Řidič vypnul světla, takže jsme splynuli s tmou. Vlastně jsme se nepozorovaně přilížili, avšak bleskovou, závratnou rychlostí. Motor pracoval bez zaškobrtnutí, bez jediného zbytečného zvuku. Měli jsme pocit, že letíme. Skrz okna jsme viděli jen černo. Nepřemýšleli jsme nad cílem, ani nad důvodem naší cesty, prostě jsme se nechali vézt. Nikdo po nás nic nechtěl, nevládla žádná pravidla, a přesto jsme byli zcela potichu a nikdo se s nikým ne bavil. Nikdo nezakašlal, nezazíval, nezamručel, nikdo si nepískal, nebroukal, nikdo se nesmál a nikdo neplakal. Nemysleli jsme na hlad ani na žízeň, na spánek ani na pohyb. Byli jsme zcela unesení hladkou jízdou. Pomalu jsme přestali myslet. Naše duše se začaly odlučovat od těl. Pochopil, že se bez těla obejdou. Některé rejdlily okolo, jiné se jen tak vznášely nad tělem, které jim ještě před chvílí patřilo. Mohly se klidně vrátit, ale o tom zatím nebylo nutné uvažovat. Ne dokud neskončí tahle jízda.

Řidič se sice ani jednou neotočil, ale ucítil, že se děje něco velmi podivného a začalo jej mrazit v zátylku. Pak se zamyslel: „Mým posláním je přeci řízení. Mám dojet s tímto strojem až do cíle.“ A přestal věnovat zvláštnímu pocitu pozornost. My ostatní jsme mezitím zažívali nepopsatelně blažené chvíle. Jaké to jen je krásné, nemít tělo! Být svobodná a oproštěná duše! Všechny problémy, rozpory, nedorozumění zmizí. Nemohli jsme se té pro nás zcela nové situace nabažít, až jsme na svá těla zcela zapomněli. Tato těla jako by začala mizet. Splývat se sedačkami. Jestliže se vnoří do sedadel, nebudeme se mít kam vrátit, uvažovali jsme. A proč se vrátet? napadlo někoho. Není nám takhle líp? A problémy se začaly vracet, náhle jsme byli nejistí. Blaženost se rozplynula. To byl konec. Těla se nám vrátila – ne my, duše, do nich, ale naopak. Zhmotnila se ve vzduchu a dopadla s rachotem na zem a podobně, nad čím se zrovna nacházela. To řidič nečekal – ani nemohl. Vylekal se k smrti. Nejspíš si dokonce nadělal do kalhot, neboť se začal ošivát. Co však bylo hlavní – šok narušil jeho soustředění, rozhodil řízení. Stroj sjel z vozovky. A to byl konec naší cesty za osvobozením duše.

IX.

K rozhledně spěchají tři jezdcí; jeden má jméno Pohyb, druhý Dobrodružství. Třetí si říká Objev. Pohyb je mírně vepředu, takže je v tomto ohledu vůdcem. Doma naň čekají jeho dvě děti: syn Směr a dcera Výdrž. Zná všechny zkratky a tajné stezky, ví, jak ušetřit čas a ze všech tří jediný dokáže navrhnout smysluplný plán cesty. Jede na čilém běloušovi, jemuž vděčí za mnohé. Ten kůň tvoří přinejmenším polovinu jeho mytu. Jedou nalevo. Napravo se nachází Dobrodružství. Je strůjcem veškerých akcí a podniků, k nimž během cesty dojde. Má čich na zajímavé a nebezpečné situace, vyvolává konflikty a poté vítězí. Žít a cestovat bez pocitu ohrožení je pro něj cizí. Zplodil trojčata – dívky se jmény Hádky, Potyčka a Zkušenost. Bez něj by na cestách vládla velká nuda. Jeho černá kobyla s ním má mnoho společného – je ohromná a silná, nezná strach a ví, jak se vyvléknout z nepříjemné situace. Dobrodružství a Pohyb mají na svědomí téměř vše, k čemu dojde během cesty. Začátek a cíl má však v rukách Objev, který jede mezi nimi. On jediný vždy přijde s nápadem kam jet a co tam získat. Také dokáže z lidí vytáhnout to podstatné. To on zadává úkoly a rozplétá zápletky. Co je již obje-veno a vyřešeno, ztrácí pro něj cenu, a on si ihned nasadí do hlavy nového brouka. Je detektí-vem a mudrcem, špehem a řešitelem rébusů. A jeho ryzák s ohnivou hřívou vládne obdobným ostrovtipem.

Na rozhledně v poklidu sedí zakrslý stařík a popíjí víno. Je asi hodina po poledni a on si tu již od rána zavádá ze džbánů, do toho svačí, obědvá, rozhlíží se po kraji, přemýšlí o světě a občas se projde. Bydlí tady. Říká tomu místu „Rozhledna“ a nikoli „Strážná věž“ – jednoduše proto, že zde již není co strážit, celá infrastruktura říše byla překopána od základů. Staříkovo jméno zní Život. Náhle koukne přes zábradlí a spatří přijíždět své tři syny. Ihned vyskočí na nohy, sejde do sklípku narazit soudek s nejlepšími víny a otevírá vrata dokořán.

Petr Slíž

1942

Dnes stesk a smutek vládnu dětem pařáty orlice krutě se svírají jak šedivá mračna nad goletem a Židé na slunce čekají měšťáci žasnou nad baletem o přízeň vůdce škemrají vojáci wehrmachtu s bajonetem svou kosou smrti sekají supí už krouží smutným letem po mrtvých obětech volají dubová víka pod poupětem o hrany rakví hrkají a uvnitř ležíc nad sametem mrtvol pláčou, sténají smutně se loučí s tímto světem na cestu do nebe čekají.

Williame!

V krajíně nesnází slepý a bezmocný jak otrok v řetězech po světě kráčí s rukama na prsou a svaelem nemocným podoben vězni po lásce lačním.

Kde je ta láska Williame o které v sonetech píšeš nám namísto modrého černé je nebe pod kterým kráčet musím sám.

Stojím jak loutka nemaje vodiče neschopen nádechu, kroku, či života a vítr fouká skrz díru na klíče studenou branou přichází samota.

Kde je ta láska Williame po které teskní naše duše v očích se leskne obraz tebe pro kterou Amor mne zasáhl z kuše.

Sněží a mrazí mne škrtí hnáty ve kterých zabil voňavou květinu hoď po něm kamenem kdo jsi svatý osude toť dávám jen tobě za vinu.

Kde je ta láska Williame jen řekni, králi básníků než číš s vínem pozvedneme špinavou od růže ze rtůků.

Jsem sám a tma je společnicí která mne drží pod džbánem chtěl bych svou bílou holubici sic sám jsem černým havranem.

Kde je ta láska Williame proč mlčíš, mistře pocitů ta krutá zima s tmou mne zebe chci zase dočkat se úsvitu!

Dvě kaňky na papíře

Dvě kaňky na papíře zálcony vlní vánek v nádobě pod šlojířem kouzelník zaklel spánek

cukrové bonbony zmírají na jazyku švitoří pozouny v království otazníků

koruna z bakelitu ze studu klopí zraky batole blábolí tu blábolí batole.. a ty taky.

Léto 2012 aneb Co mne čeká, nemine a na co se těším?

Pomyslná vůně léta vzbuzuje v lidech chuť na mnohé. Někteří už v polovině června začínají vnímat drobné mravenčení v nohou i rukou. To jako symbol chutě k cestování. Jiní naopak ono mravenčení nevnímají vůbec. Budou i v letních měsících hodně pracovat a na dovolenou nemají ani pomyslení. Jsou zde však i tací, kteří sní o tom, že si po náročném celoročním shonu užijí „línou atmosféru“ domácího odpokoju. Těší se např. na houbaření na chalupě či na pestrou nabídku grilovaných pokrmů a míchaných i nemíchaných nápojů. Ať je to tak či onak, odpovědi na následující anketní otázku „Co vás čeká, nemine a na co se vlastně v průběhu léta těšíte“ ukázaly, že studenti, pedagogové, vědeckí pracovníci i administrativní pracovníci Univerzity Palackého stráví nadcházející letní měsíce vsutku pestře. Pro inspiraci či pouhou zábavu nabízíme některé z došlých odpovědí:

Doc. Eliška Sovová, proděkanka LF pro studium Všeobecného lékařství 4.–6. ročníku a komunikaci: O prázdninách se nejvíce těším na cyklistický výlet kolem Salzburku. Spojím tak prospěšnou pohybovou aktivitu s oddychem duševním, to vše v krásném prostředí jezer v okolí tohoto krásného města. Jen tak mimochodem – tento týden jsme u několika zdravých osob vyšetřovali tělesnou zdatnost a většina z vyšetřovaných – počínaje třicátníky, padesátníky konče – dosáhla výsledků, které indikují transplantaci srdce... Taková je realita v naší populaci. Pamatujme tedy na to, že je lepší být „tlustý a fit“ než „hubený a neřít“. Přejí všem pěkné léto!

Mgr. Tomáš Valenta, Ph.D., vedoucí metodik a manažer sportovních programů ASC UP: Stěžejní letní období strávím s rodinou bez nutnosti opouštět hnízdo. Z toho pohledu se mi jeví jako nejzásadnější tradiční čtrnáctidenní táboření v indiánském stylu se spřátelenými rodinami. Tentokrát se bez telefonu, emailů a kalendáře utáboříme na bohem zapomenuté louce na břehu řeky Oslavy s cílem zastavit nebo alespoň zpomalit čas. Chci si také užít rodičů, prarodičů, jejich chaloupek, vlastních zahrádek, chci nařezat deset metrů dřeva, přejít na kole Javorníky, naučit se pár písniček, opéci alespoň jeden metr kabanosu, pravidelným během vytvářet chuť na nízkou alkoholickou nápoje a hlavně nic neřešit a nepřepínat, chci jednoduše „vypnout“.

Prof. Tomáš Opatrný, proděkan PĚF pro vědecké a výzkumné záležitosti: Už se velmi těším do Dánska, kde na univerzitě v Aarhusu budu pár týdnů. Sice to není dovolená v pravém slova smyslu, ale protože mi tam nebudou vyzvánět telefony, nikdo tam po mě nebude chtít žádné úřadování, budu se tak opět moci ponořit do fyziky a dělat tak to, co mě baví. Doufám, že nám s rodinou také vyjde splutí nějaké řeky, možná zkusíme Sázu. Podle počasí pak plánuji i nějakou tu cestu na kole. A doufám, že letos porostou houby, na ty se taky moc těším!

Ing. Jiří Herinek, vedoucí VTP: Letošní dovolenou strávím na zahradě v houpací síti pod třešní.

Mgr. Jakub Korda, Ph.D., ředitel AFO: Část dovolené mám již za sebou. Před pár týdny jsem byl prezentovat AFO v Rusku, jmenovitě v sibiřské metropoli Chanty-Mansijsk. Takové výjezdy jsou často plné nečekaných zážitků a setkání a v tomto případě se mi práce stala i formou aktivního odpokoju. Už na jaře jsem také stihl „rodinný“ výlet – s batohem na zádech jsme projeli střední Turecko. Léto tedy budu mít ryze pracovní. Rád bych napsal alespoň část plánované knihy, v červenci spouštíme velký evropský projekt. Rozhodně však nemůžu říct, že se na to netěším! Naopak.

Prof. Milana Hrušáková, děkanka PF UP: Co mne čeká a co mne nemine? To je poměrně zákeřná otázka :-). První týden v červenci se chystám na obvyklou návštěvu kamarádů v našem višňovém sadu v Olomoučanech. Druhý týden v červenci strávím v Anglii na konferenci. Nejednu tam sama, počítám, že se o mne mí kolegyně aktivně postarají. Všechno už totiž zařídili, mne tam

budou „předvádět jako medvěda“. Budu se mile usmívat a společensky hovořit. Po návratu mne – opět v sadu – čeká psaní komentáře k novému občanskému zákoníku. Také jsem neprozřetelně slíbila jakousi e-learningovou oporu pro doktory medicíny. Termíny jsou kruté, zejména, když do dnes mám jen matné tušení, co bych ráda napsala, o obsahu pouze moudře hovořím. Plánuji také, že zhruba jednou za týden po ránu vyrazím do Olomouce zkontrolovat dění na fakultě a podle potřeby umístit svůj podpis do důležitých listin. Na co se těším? Na výhled do zelena a do dál, na večery s kamarády u kytary, na to, jak mě ráno např. vzbudí sluníčko, řev ptactva a vědomí, že když se mi nechce, tak nic nemusím:-). Víím totiž, že tento pocit se s koncem prázdnin opět poněkud vytratí. A bych nezapomněla, příležitostně se ještě budu vydávat na výlety po republice, a to s pomyslnou pochodní vědění o rodinném právu v novém občanském zákoníku. Sním o DVOU rocích prázdnin...

Doc. Jiří Lach, děkan FF: V létě se budu především věnovat dokončování vědeckých úkolů, čili budu převážně sedět doma a psát. Dovolenu prozatím nemám přesně naplánovanou, ale jistě si najdu trochu času na rodinu.

PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D., ředitelka U3V: Je Evropský rok aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Jako ředitelka U3V jej tedy trávím poněkud „tematicky“ – přípravou a organizací programů aktivního stárnutí, konkrétně např. nordic walkingových kurzů pro seniory. Chystáme se se seniory na Kosíř, do Slatinic, na Svatý Kopeček a taky jen tak kolem Olomouce. Zapojíme se samozřejmě do nejrůznějších programů souvisejících s Evropským rokem aktivního stárnutí, budeme prezentovat naši U3V, v srpnu nás čeká tradiční Letní škola aktivního stárnutí. Celý srpen tedy vnímám jako pracovní. Kromě letní školy je totiž nutné

připravit vše pro nadcházející akademický rok. Trocha odpočinku by neškodila, ale obáváme se, že i tzv. dovolená na zotavenou bude spíše pracovní, neboť Evropský rok aktivního stárnutí podnítil celou řadu konferencí, na něž jsem byla pozvána. Budu tedy psát příspěvky a připravovat prezentace... Ještě že je edukace seniorů můj velký koníček!

Bc. Tomáš Nohejl, student, místopředseda AS FTK:

Stalo se již tradicí, že dovolenou trávíme pravidelně na Istrii v Chorvatsku. S manželkou a dcerou jezdíme pod stan do přímořského kempu. Vždy tam bývá spousta úžasných a bezstarostných lidí. A také výborné víno, silné picollo a horké pláže. Těším se na teplo, na pobyt ve stanu, strašidelné bouřky, tiché a šeptavé sezení u svíčky před stanem a hraní karet. Letos se ještě chystáme na prodloužený víkend někam na vodu a pokud bude hezky, určitě se po práci zase budeme koupat v jezeře Poděbrady.

Ptala se Milada Hronová
ilustrační foto Imrich Veber

(Odpovědi dalších účastníků ankety najdete na www.zurnal.upol.cz.)

-placená inzercie-

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Inovace matematické komponenty pregraduální přípravy učitelů primárních škol na Pedagogické fakultě UP v Olomouci CZ.1.07/2.2.00/15.0319

Cílem projektu, který v letech 2011–2013 řeší pracovníci Katedry matematiky PdF UP v Olomouci, je zvýšit kvalitu matematické komponenty profesní přípravy učitelů primárních a speciálních škol. Zvýšení kvality bude dosaženo obsahovou inovací všech předmětů studijního plánu studijních oborů Učitelství pro 1. stupeň ZŠ a Učitelství pro 1. stupeň ZŠ a speciální pedagogika tak, aby byly reflektovány požadavky pedagogické praxe a potřeby trhu práce, a to v souladu s nejnovějšími poznatky pedagogiky a dalších vědních oborů, především didaktiky matematiky.

Jedním z dílčích cílů projektu bylo uspořádat konferenci tematicky zaměřenou na aktuální otázky primárního vzdělávání. S pod-

porou uvedeného projektu Katedra matematiky Pedagogické fakulty UP ve spolupráci s Jednotou českých matematiků a fyziků pořádala ve dnech 25.–27. 4. 2012 v hotelu Flora v Olomouci již 17. ročník konference s mezinárodní účastí Elementary Mathematics Education, letos s názvem „Specifika matematické edukace v prostředí primární školy“. Na konferenci, která se konala pod záštitou rektora UP v Olomouci, prof. RNDr. Miroslava Mašláňe, CSc. a děkanky PdF UP, prof. PaedDr. Libuše Ludíkové, CSc., se sešlo téměř sto účastníků, mezi nimi hosté z Egypta, Kazachstánu, Slovenska, Slovenska a Polska.

Více informací o projektu na <http://imakos.upol.cz>

...A komu tím prospějete?!

Nad mnohými otázkami, týkajícími se vysokých škol, zůstává rozum stát. V některých případech však ulétá zcela. Jako důsledek naprosté absence rozumu a soudnosti se mi totiž jeví skutečnost, že docenti a profesori jsou, de facto, nuceni opouštět fakultu po dovršení 69 let, tedy ve věku, kdy dosahují nejvyšších profesních kvalit, nejšířšího spektra zkušeností. Život na univerzitách byl odjakživa spjat s prolínáním a vzájemným obohacováním generačních postojů. Nyní jsme tak všichni svým způsobem okrádáni o to zásadní a nenahraditelné, a to těm, kteří vidí věci spíše z pozdálí. Má obava je, bohužel, jen pověstnou jehlou v kupce čehosi, co se neodvažují pojmenovat.

Uvědomuji si, že ekonomická situace univerzit je problematická, nicméně v souvislosti s neustálými korupčními aférami, k nimž v naší zemi dochází, je těžké uvěřit, že se nenajdou finanční prostředky na ohodnocení těch, jejichž působení na fakultě je nejen přínosem, ale samou podstatou její úrovně. Není to urážka jen docentů a profesorů samých, ale všech, kteří studují a nehodlají se smířit s inflací vzdělání, všech, kteří očekávají – a zcela logicky – v takovém prostředí, jakým je to univerzitní, rovnost práv. Naskytá se otázka, jak si fakulta vůbec může dovolit zbavovat se svých nosných pilířů, na nichž by měla stavět. Zabíráje tak studentům v přímém kontaktu s vědeckými kapacitami, jejichž vliv je pro utváření nových generací badatelů, a vlastně i pedagogů, klíčový. (V normálně fungující společnosti by se fakulta naopak měla obávat okamžiku, kdy se tyto osobnosti rozhodnou ukončit na nich své působení.) Je šokující, že si fakulta nehájí své největší bohatství. Stejným se za to, že charakter mě fakulty se diskriminace nejen nepříčí, ale že je dokonce cíleně podporována. Následky jsou a budou nedozírné. Ačkoliv řadě mladých vědecko-pedagogických pracovníků nelze upřít jejich kvality, také oni dosáhnou největšího „rozkvětu“ v letech, kdy se s nimi přestane počítat. Obávám se zeptat, kdo a v jakých podmínkách bude učit generace po nás. Bakaláři? Na rozvalinách, které tu zůstanou? A nebo už nebudou ani ty?

Klára Goldstein, studentka FF

Univerzita Palackého má...

Dokončení ze str. 1

Prof. Wilken Engelbrecht patří k hlavním iniciátorům vzniku Katedry nederlandistiky FF UP, která se svými vědeckými a pedagogickými výsledky v průběhu posledních let zařadila k nejvýznamnějším ve střední Evropě. V Olomouci se zasloužil také o vybudování Centra pro jazyk a kulturu Nizozemí a Vlámka „Erasmanium“. Je zakladatelem Středoevropského svazu nederlandistů Comenius a Československé platformy nederlandistů ONETS a držitelem prestižní ceny ANV Vissemeeerlandiaprijs. Na svém kontě má přes 80 publikací v oborech nederlandistiky, frizštiny, klasické a středověké latiny a pomocných historických věd.

Prof. Vladimír Havlíček patří k nejvýznamnějším odborníkům v oborech organické hmotnostní spektrometrie v ČR a výsledky, kterých dosahuje v rámci svého výzkumu, jsou významné i v mezinárodním srovnání. Významná je jeho činnost také v oblasti proteomiky. Založil vynikající proteomickou skupinu v ČR a publikoval řadu prací zaměřených na sekvenování bílkovin, jejich identifikaci a určování posttranslačních modifikací.

Na návrh VR UP byl jmenován profesorem pro obor Dějiny anglické a americké literatury také prof. Jaroslav Kušnír, Ph.D., z Institutu anglistiky a amerikanistiky FF Prešovské univerzity. -mav-, (Zdroje a informace také na http://forum.cuni.cz/ a www.msmt.cz/)

Žurnál UP 20 + 1: na konci a na začátku

V letošním akademickém roce dosáhl Žurnál UP své „plnoletosti“ – a číslem, které právě čtete, se uzavírá jeho jednadvacitiletá existence jako týdeníku. Ve srovnání s životností některých periodik jde sice o věk až podezřele pokročilý, přes všechny možné výhrady ale k jisté zralosti bezpochyby dospěl a snad alespoň zčásti naplnil původní záměr vydavatele: „Vítám k životu Žurnál UP, o němž věřím, že přispěje k vytvoření dobře a živě komunikujícího akademického společenství Univerzity Palackého. Stránky časopisu by měly reflektovat bohatou aktivitu naší akademické obce, zaujímat názorovou pluralitu a pestrý myšlenkový ohňostroj vyjádřený v příspěvcích pedagogů a studentů. Doufám, že se Žurnál UP stane pro všechny nezbytným zdrojem informací a platformou potřebné komunikace,“ uvedl mj. na úvod prvního čísla prvního ročníku v roce 1991 tehdejší rektor prof. Josef Jarab.

Vážené čtenářské akademické obec, vzhledem k tomu, že se Žurnál UP dočkal 20. výročí svého vzniku, vydáváme tento speciální číslo. V něm najdete nejen zprávy o oslavách, ale také články, které reflektují na životnost časopisu a jeho budoucnost. Vítáme všechny příspěvky, které nám pomohou žurnál upřesnit a rozšířit. Váš příspěvek můžete poslat na adresu: redakce@zurnal.upol.cz. Vítejte na stránkách Žurnálu UP!

Zemřel doc. JUDr. Miroslav Liberda

Dne 7. ledna 1998 zemřel po krátké a mírně nemocné době doc. JUDr. Miroslav Liberda. Narodil se v roce 1946 na Prácheňské ulici v Praze. Absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kde v roce 1974 získal titul PhDr. a v roce 1981 titul JUDr. V letech 1974-1981 působil jako asistent a v letech 1981-1987 jako docent. V roce 1987 přešel na Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kde působil jako docent a v roce 1994 jako profesor. Byl členem redakční rady Žurnálu UP a dlouholetým členem redakční rady časopisu. Zemřel na zánětlivou onemocnění srdce v ústřední nemocnici v Olomouci. Pochován je na hřbitově v Olomouci. Žurnál UP vydává ve vzpomínku na něj speciální číslo.

Redaktor UP k začátku školního roku

Vážené čtenářské akademické obec, vzhledem k tomu, že se Žurnál UP dočkal 20. výročí svého vzniku, vydáváme tento speciální číslo. V něm najdete nejen zprávy o oslavách, ale také články, které reflektují na životnost časopisu a jeho budoucnost. Vítáme všechny příspěvky, které nám pomohou žurnál upřesnit a rozšířit. Váš příspěvek můžete poslat na adresu: redakce@zurnal.upol.cz. Vítejte na stránkách Žurnálu UP!

15. ledna 2010
V ČÍSLE: 12
AFD 2010 na prvního hosta i novou grafiku
= Jubileum oslavení osmdesátiny Vydavatelství UP
= Osmoobdobí referátního řízení – referáty
= Doc. Jitka Běláková – Noví představitelé UP
= O cestě do Santiaga de Compostelay se Štěpánem Byrtusem – Dobřílné komunikace
= Další v sérii textů o UP – Univerzita Palackého

11. května 2012
V ČÍSLE:
Asociace děkanů lékařských fakult jmenuje v Olomouci i Čerňáka
= Čerňák v Olomouci
= Osmoobdobí referátního řízení – referáty
= Doc. Jitka Běláková – Noví představitelé UP
= O cestě do Santiaga de Compostelay se Štěpánem Byrtusem – Dobřílné komunikace
= Další v sérii textů o UP – Univerzita Palackého

Vyznamy absolvent UP: K tradici přednášky letka univerzity vyzvala předního hematologa prof. Karla Indraka
Novým ministrem školství byl jmenován prof. Petr Fiala

Žurnál UP, týdeník. Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 OLOMOUC, IČO 61989592. Redakce: tel. 585 631 781, 585 631 782, fax 585 222 731, e-mail: velenam.mazochova@upol.cz, milada.hronova@upol.cz, http://www.zurnal.upol.cz. Ročník 2011, 2012/2012. Odpovědná redaktorka: V. Mazochová. Výkonná redaktorka: M. Hronová. Spolupracovníci redakce: O. Martinek, L. Skácelíková. Jazyková úprava: L. Skácelíková. Technická redakce: M. Cyprová. Členové redakční rady: F. Dienstbier, J. Fiala, R. Hanuš, F. Chmelík, J. Christina, M. Kolář, M. Malacká, H. Marešová, V. Mihal, T. Opatrný, T. Parma. MK ČR E 12524. ISSN 1804-6754. Tiskne Polygrafické středisko Vydavatelství UP. Uzávěrka 25. 6. 2012. Vychází 29. 6. 2012. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., Odštěpným závodem Severní Morava, č.j.: 3185/95-P/1 ze dne 21. 11. 1995.

